Cyan Magenta Yellow Black

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 167 (3167)

СУБОТА, 6 вересня 2003 року

Прозорість і передбачуваність

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Україна зацікавлена у співпраці з такою шанованою структурою, що має десятилітній досвід роботи на світових ринках», — заявив заступник Голови ВР Олександр Зінченко під час учорашньої зустрічі з Генеральним секретарем Міжнародної торгової палати Марією Ліванос Каттауї.

Наша держава стала першою на теренах колишнього СРСР, яку відвідала генсек цієї організації. За словами пані Марії Ліванос Каттауї, приводом для візиту стала 5-та річниця заснування Українського національного комітету МТП. А мету пані генсек визначила так: МТП готова співпрацювати з Україною у підготовці бізнесу до змін, які очікують на нашу державу після її вступу то СОТ, сприяти розвитку підприємництва і бізнесу в Україні. І, нарешті, допомагати уряду, парламенту, судовій гілці влади України у виробленні правил та нормативних основ для ведення бізнесу.

Також Генеральний секретар МТП заявила про намір сприяти Україні у вступі до СОТ та наданні їй статусу країни з ринковою економікою, допомагати українським товаровиробникам у доведенні конкурентоспроможності їхньої продукції на зовнішніх ринках, зокрема у сфері високих технологій.

Щодо роботи ВР та Кабміну в напрямі «прозорості та передбачуваності» прийняття економічних рішень, то, за словами М. Л. Каттауї, за останні роки законодавча та виконавча влада зробила істотні кроки щодо поліпшення інвестиційного клімату та сприяння підприємницькій діяльності.

Бюджет місто омолодить

У Кам’янці-Подільському на Хмельниччині впоралися з річними показниками бюджету розвитку, що формується з коштів від продажу приміщень і земельних ділянок. Нагромаджено 2 мільйони 300 тисяч гривень.

Десять цікавих і корисних для міста проектів уже претендують на фінансування коштом фонду. Це, як повідомив секретар міської ради Сергій Бабій, закупівля двох нових станцій очищення питної води.

Перепаде з цих коштів і школярам та шляховикам. Діти вперше за останні 20 років отримають нові сучасні парти, а робітники нарешті замість украй застарілих відбійних молотків — новітнє обладнання, **повідомляє наш власний кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.**

ЗНАЙ НАШИХ

Гідний, але не почесний

Нинішнього року звання «Почесний громадянин Луганська» не одержить ніхто.

Таке трапилося вперше в історії обласного центру майже за сорок років існування традиції. Висунуті кандидатури затверджували на сесії міськради більшістю депутатських голосів. Кандидатів було сім, серед яких, до речі, і популярний співак Валерій Леонтьєв, який працював свого часу в Луганській обласній філармонії. Під час першого голосування потрібної кількості голосів не набрав жоден кандидат, а в другому турі два претенденти одержали рівну кількість симпатій. У підсумку вирішили в нинішньому році звання «Почесний громадянин Луганська» взагалі нікому не присуджувати, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТИПОВА.**

СПІВДРУЖНІСТЬ

«Мости в Україну» — через Луцьк

Десять років тому з ініціативи волинського радіожурналіста Володимира Шевчука створено україно-німецький гуманітарний фонд «Єднання».

Відколи між Луцьком та німецьким містом Бад-Зальцуфлендом встановили тісний контакт, майже 300 мешканців обласного центру стажувалися в організаціях, установах, підприємствах і навчальних закладах Німеччини. А днями в Луцьку голова громадського об’єднання «Рідне місто» Галина Василенко і керівник спілки «Мости в Україну» Бад-Зальцуфленда Карл-Герман Крок підписали договір про співробітництво у сферах комунального господарства, медицини, науки, культури, спорту, гуманітарної допомоги, **повідомляє наш власний кореспондент Микола ЯКИМЕНКО.**

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

КРАМСЬКОЙ І.М. 1837—1887 рр.

Дівчина з кішкою (1882 р.)

Полотно, олія.

Музей Російського мистецтва в Києві.

ДАРВІН НА ЗАГРИВКУ МАРКСА

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Завтра — День підприємця

Дарвін якось натякнув, що праця перетворила мавпу на людину. Дарвіну повірили навіть не всі мавпи. А Маркс повірив і продовжив дослідження: мовляв, що ж воно праця робить з людиною далі? І вийшло, що людина, щойно злізши з пальми, одразу пішла й, улагодивши всі формальності, зареєструвалася підприємцем. Щоб із власної чи чужої праці добувати Капітал. Маркс написав про це книжку, в кінці якої чесно попередив, що Капітал може зробити людину знову мавпою. Але книжка була товста, до кінця її ніхто не дочитав, а якби й дочитав, то не повірив би Марксу. І відтоді всі хочуть стати підприємцями. Але в нас нема кому продовжити й розвинути безсмертну справу Чарльза й Карла. Тому все трохи змішано, ніби всі вже позлазили з пальм, але ще не всі зареєструвалися. Все невизначено й має дещо туманну перспективу. Як в оцій, майже символічній, ситуації: і вуличний фотограф-підприємець, і його мавпочка працюють чесно. Бо кожному з них хочеться Кимось стати. Тому вони навіть чесно (як свідчить цей знімок) відраховують податки. Але нікому невідомо, чи комусь із них (і чи скоро) наші обставини і наші закони дозволять стати Кимось.

Скільки коштує гектар пшениці?

Цьогорічні жнива стали показовими випробуваннями для зернозбирального комбайна «Дон-1500 Б» у дослідному господарстві «Дніпро» на Дніпропетровщині. Нова машина несподівано перевершила американські «Клаас» та «Джон Дір». Собівартість збирання хлібів на кожному гектарі виявилася ледве не втричі нижча, а зерно очищене на 97 відсотків. Оновлений «Дон» також може молотити зернобобові та круп’яні культури, косити соняшник і кукурудзу. До того ж він на п’ятдесят відсотків комплектується деталями, виготовленими в Україні, **повідомляє наш власний кореспондент Микола НЕЧИПОРЕНКО.**

У НОМЕР

Надпланові кіловати

У серпні Рівненська АЕС виробила 1072 млн. кВт/г електроенергії, що становить 103,1 відсотка від плану. Це на 65 млн. кВт/г більше, ніж за такий само період торік. При чому, у серпні працювали перший і третій енергоблоки, другий був на планово-запобіжному ремонті. З ним, до речі, справилися на два дні раніше строку.

Рівненська АЕС за вісім місяців виробила 9280 млн. кВт/г електроенергії, що становить 102,3 відсотка, **повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.**

«Неолаз» вирушає у світ...

Львівську новинку — туристичний півтораповерховий автобус підвищеної комфортності — відзначено дипломом Московського міжнародного автосалону MIMS-2003 за високий рівень технічних і конструкторських досягнень.

«Неолаз» отримав також відзнаку Союзу дизайнерів Росії і віднині символізуватиме «нове дихання» львівських автобусобудівників. Туристичний автобус є втіленням інвестиційної програми новоствореного підприємства ЗАТ «Львівський автомобільний завод». Міський голова Києва Олександр Омельченко заявив про наміри придбати п’ять автобусів «Неолаз» для потреб столиці, **повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.**

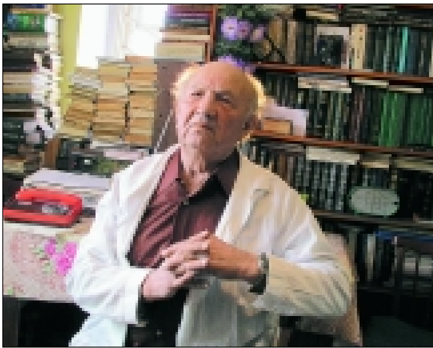
Вище їдеш — більше платиш

Унікальний проект системи оплати користування ліфтами за допомогою безконтактної картки і термінала для її зчитування розроблено в Одесі. Його авторами є фахівці спеціального конструкторського бюро виробничо-комерційної фірми ТОВ «Телекарт». На їхнє переконання, реалізація проекту дасть змогу вивести ліфтове господарство з кризи. Адже експлуатаційники одержуватимуть кошти через розрахунковий центр напряму, без посередництва жеків, дезів та інших контор, де гроші нерідко осідають на їх утримання, а на ремонт ліфтів не доходять. Тепер організація, що їх експлуатує, стає, впровадивши новинку, зацікавленою в безперебійній роботі підйомних механізмів. З’явиться також можливість диференційованої оплати за користування ліфтом залежно від того, на який поверх пасажир піднімається, **повідомляє наш власний кореспондент Георгій ВОРОТНЮК.**

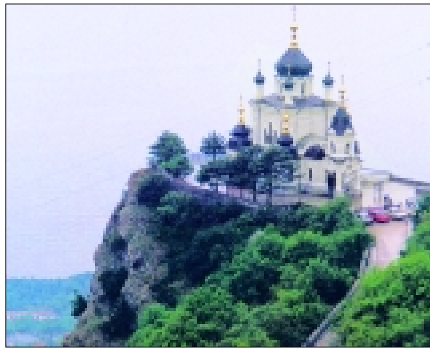
СЬОГОДНІ ЧИТАЙТЕ:

Заліковки — студентам, слона — гостеві! 3

Лікар Айболить, якому своє болить 5

Кам’яна мелодія Криму 8

Міжнародні резерви НБУ в серпні зросли на 367,5 млн. USD, сягнувши 5039,7 млн. USD

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Вікові обмеження не стосуються міського голови

Комітет Верховної Ради України з питань державного будівництва та місцевого самоврядування розглянув доручення Голови Верховної Ради України Володимира Литвина на звернення заступника Київського міського голови — секретаря Київради Володимира Ялового про можливість подальшого перебування на посаді голови Київської міської державної адміністрації Олександра Омельченка у зв'язку з досягненням ним 65-річного віку та відповідний проект роз'яснення.

На засіданні комітету зазначалося, що відповідно до Конституції України територіальні громади сіл, селищ, міст на основі загального, рівного, прямого виборчого права шляхом таємного голосування обирають терміном на чотири роки відповідно сільського, селищного, міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на її засіданнях. Ці конституційні положення відтворені також Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Що стосується посадових осіб місцевого самоврядування, то їх статус визначається Законом України «Про службу в органах місцевого самоврядування», в якому, зокрема, зазначається, що граничний вік перебування на службі в органах місцевого самоврядування становить 60 років для чоловіків, 55 років для жінок. Однак, наголосили члени комітету, ці обмеження не поширюються на посадових осіб місцевого самоврядування, які обираються на відповідні посади.

«Системний аналіз зазначених вище положень Конституції та законів України дає змогу дійти висновку, що вікові обмеження не стосуються сільського, селищного, міського голови в разі досягнення ним граничного, в тому числі і 65-річного віку, якщо строк його каденції ще не закінчився», — зазначив голова комітету Анатолій Матвієнко.

На засіданні йшлося й про те, що здійснення місцевого самоврядування та виконавчої влади у місті Києві визначається окремим законом, яким є чинний Закон України «Про столицю України — місто-герой Київ». Цей закон відтворює у своєму тексті положення частини другої статті 141 Конституції України та частини першої статті 12 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» з тією лише особливістю, що київський міський голова очолює виконавчий орган Київської міської ради, який вона формує на базі відповідної Київської міської державної адміністрації, а також, що вказана адміністрація продовжує «виконувати функції» державної виконавчої влади, а її голова призначається на посаду і звільняється з посади Президентом України в порядку, передбаченому Конституцією України та законами України.

Відповідно до цього Київський міський голова є головною посадовою особою територіальної громади та виконує свої повноваження — очолює виконавчий орган Київської міської ради — Київську міську державну адміністрацію і несе персональну відповідальність за здійснення наданих йому повноважень. Ця особливість має бути максимально врахована під час вирішення питання про можливість подальшого перебування на посаді голови Київської міської державної адміністрації Олександра Омельченка у зв'язку з досягненням ним 65-річного віку.

Комітет вважає, що «за змістом та логікою Закону України «Про столицю України — місто-герой Київ», Київська міська державна адміністрація передусім є виконавчим органом Київської міської ради. Тому під час вирішення питання про можливість дострокового припинення повноважень його керівника слід керуватися не Законом України «Про державну службу», а Законом України «Про службу в органах місцевого самоврядування». Отже, у зв'язку з досягненням граничного віку О. Омельченко не може бути звільнений від виконання його функцій та повноважень керівника виконавчого органу Київської міської ради до закінчення його каденції».

Водночас, зазначили народні депутати, «офіційне тлумачення Конституції України та законів України відповідно до Конституції України здійснює Конституційний Суд України».

САМОВРЯДУВАННЯ

Для зміни керівництва підстав немає

Київська міська організація роботодавців, Київська міська рада профспілок розповсюдили звернення до трудових колективів та профспілкових комітетів Києва.

У документі зазначається, що на підставі регіональної угоди із захисту соціально-економічних прав та інтересів киян між профспілками та КМДА у Києві ліквідовано заборгованість перед працівниками бюджетних установ та організацій із виплати заробітної плати з міського бюджету; поступово реалізуються законодавчі нормативи оплати праці працівників освіти, охорони здоров'я, культури; надаються додаткові соціальні пільги ветеранам війни та праці, малозабезпеченим киянам, дітям.

За 6 місяців цього року в місті створено 14,5 тис. нових робочих місць, що на 24% більше, ніж у першому півріччі 2002 року, а кількість безробітних зменшилася на 11,7%.

КМДА приділяє велику увагу розвитку малого та середнього підприємництва.

На розв'язання соціальних проблем Київська міська влада розробила конкретні програми «Здоров'я», «Житло», «Турбота», «Хліб» та інші.

«В час, коли Президент України, Прем'єр-міністр та Київський міський голова вирішують питання підготовки промислово-господарського комплексу до роботи в осінньо-зимовий період, забезпечення України хлібом та паливом, отримання цін на ринку товарів народного споживання, невгамовні злостивці намагаються внести розлад у їх спільну діяльність, так необхідну для збереження громадського спокою в суспільстві», — наголошується у Зверненні.

Міськпрофрада та міські організації роботодавців не бачать жодних підстав для змін у керівництві міста, сказано в документі.

Доля депутатів під запитанням

Комітет із питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради створив робочу групу з підготовки до розгляду подань Генеральної прокуратури України від 8 та 14 липня про притягнення до кримінальної відповідальності народних депутатів України Юлії Тимошенко, Олександра Турчинова та Степана Хмари (фракція БЮТ). Очолив цю робочу групу перший заступник голови комітету Василь Гаврилюк, до її складу ввійшли народні депутати, члени регламентного комітету ВР, які представляють різні політичні сили в парламенті.

За словами голови комітету Валентина Матвєєва, новостворена робоча група вивчатиме матеріали подання Генпрокуратури, готуватиме це питання до розгляду в комітеті та надасть свої пропозиції для прийняття висновків стосовно обґрунтованості подань. Жодних часових обмежень для роботи цієї групи не встановлено, тобто, коли подання Генпрокурора щодо Ю. Тимошенко, О. Турчинова та С. Хмари розглядатимуть на засіданні парламенту, поки що невідомо. В. Матвєєв наголосив, що це питання хоча й набуло політичного забарвлення, є дуже делікатним, адже стосується долі народних депутатів. Тож буде винесено в сесійний зал парламенту лише після детального вивчення, висновків робочої групи та профільного комітету.

На першому під час нової сесії парламенту засіданні комітет також розглянув заяви народних депутатів України Геннадія Станецького, Миколи Чечеля, Миколи Кульчинського та Сергія Ларіна про обрання їх членами комітетів із питань соціальної політики та праці, із питань аграрної політики, у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, із питань європейської інтеграції. Ці депутати отримали депутатський мандат на довиборах чи після того, як деякі народні обранці пішли працювати в уряд. Розглянуто також деякі законопроекти, які винесено на розгляд Верховної Ради, стосовно дотримання їх авторами вимог Регламенту.

Юліана ШЕВЧУК.

ПОЛІТ-ЕКОНОМІКА

Фото Віктора ПОБЕДИНСЬКОГО (УНІАН).

Промисловці прагнуть реформ. Політичної також

Економічний націоналізм мусить лежати в основі діяльності Українського союзу промисловців та підприємців. Таку тезу висунув у своїй доповіді президент УСПП Анатолій Кінах на Х з'їзді цієї громадської організації, який відбувся 4 вересня у Києві. На його думку, цими принципами має керуватися і державна влада. Тим більше нині, коли стоїть питання про вступ нашої держави до Світової організації торгівлі. А тому, переконаний президент УСПП, слід реформувати систему влади в Україні, щоб та відповідала викликам часу. Анатолій Кінах вважає небезпечним процесом затягування реформи, її імітацію, яка завершується черговим перерозподілом владних крісел.

Тим більше, що водночас зволікається модернізація податкової системи, яка поки що не стимулює вітчизняного товаровиробника. Особливо чимало нарікань у промисловців на ідеологію та механізм стягування податку на додану вартість. Не сприяє подальшому зростанню виробництва і чинна система соціального забезпечення, особливо стосовно навантаження для роботодавців на фонд оплати праці.

На з'їзді пролунало чимало слушних пропозицій щодо протекціоністської політики гілок влади для вітчизняного товаровиробника. Передусім у сфері взаємодії промисловості та фінансового сектору, лібералізації валютного законодавства.

Щоб добитися необхідних змін, президент Українського союзу промисловців та підприємців Анатолій Кінах запропонував створити у парламенті міжфракційне об'єднання промисловців та підприємців, яке могло б ініціювати зміни до чинного законодавства. Зокрема, щодо захисту суб'єктів українського ринку, необхідності процесів приватизації. На думку делегатів з'їзду, не можна залишати поза увагою жодного випадку неправомірного тиску на суб'єктів підприємницької діяльності. Промисловці та підприємці прагнуть започаткувати конструктивний діалог з урядом країни для вирішення багатьох гострих моментів та виконання вимог законодавства.

Водночас на з'їзді ухвалено рішення про прийняття колективним членом УСПП Федерації роботодавців України. У свою чергу, рішення про вступ до Українського союзу промисловців та підприємців ухвалив другий позачерговий з'їзд Федерації, який пройшов того самого дня.

Президентом УСПП знову обрано Анатолія Кінаха.

У роботі з'їзду взяв участь Перший заступник Голови Верховної Ради України Геннадій Васильєв.

Володимир КОРОЛЮК.

На знімку: Анатолій Кінах на Х з'їзді УСПП .

Справа серйозна, отож поспішати не слід

Заступник Голови Верховної Ради Олександр Зінченко зустрівся з Тимчасовим повіреним у справах США в Україні Марі Йованович. Під час зустрічі, повідомляє інформаційне управління ВР, він поінформував співрозмовницю про хід конституційної реформи в Україні. Заступник Голови Верховної Ради охарактеризував процес внесення змін до Основного Закону як «складний, комплексний та системний». «Ідеться про досить серйозний перегляд функціональних обов'язків всіх гілок влади, і це питання, яке потребує виваженого підходу», — наголосив Олександр Зінченко. Він висловився проти поспішності у проведенні конституційної реформи. Заступник Голови ВР вважає, що весь потенціал механізму переговорів, зустрічей і консультацій ще не використано, і зміна системи влади повинна «торкатися всіх сфер життєдіяльності держави».

ПОЛІТ-ФОРМАЦІЯ

«Наша Україна» підтримає законопроект про зміни до Конституції

Блок «Наша Україна» не пропонуватиме власний проект змін до Конституції. «У нас є законопроект, але ми не намагаємося подати його як альтернативу наявним», — повідомив Віктор Ющенко агентству «Інтерфакс-Україна».

Лідер «Нашої України» впевнений, що тільки за умови відкритого діалогу та порозуміння будь-який проект, запропонований будь-якою стороною, має реальні шанси пройти. У свою чергу, для кожного з проектів «Наша Україна» ставить як тест п`ять позицій. А саме: проведення виборів до Верховної Ради та місцеві представницькі органи на пропорційній основі; внесення змін до Конституції лише після виборів 2006 року; заборону народним обранцям переходити до інших фракцій; збереження безпосередніх виборів Президента та модернізація закону про місцеве самоврядування.

Відповідність цим важливим питанням засвідчить, чи йдеться про демократизацію суспільства, чи про працевлаштування кількох осіб, — впевнений Віктор Ющенко.

Лідер «НУ» повідомив також, що спільний законопроект, підготовлений депутатами та адміністрацією Президента, який дозволяє вибори глави держави парламентом, найближчим часом буде подано до Конституційного Суду. Там уже перебуває законопроект, підготовлений парламентською профільною комісією. Імовірно, на основі цих документів, після повернення їх з КС, і буде розроблено компромісний варіант.

Олена ГОРБУНОВА.

Юні теліжинці з комп'ютером на «ти»

Майже 20 випускників Теліжинецької загальноосвітньої школи I—III ступенів (Тетіївський район, Київщина) відтепер сміливо зможуть претендувати не лише на навчання у престижних столичних вузах, а й на працю в респектабельних офісах. Завдяки сприянню колишнього випускника школи, відомого українського поета, народного депутата України Івана Драча, школу першою в районі оснащено сучасними комп'ютерами.

Віднині понад 150 теліжинецьких школярів освоюватимуть ази сучасних електронних технологій — долучаться до всесвітньої мережі Internet тощо.

На святі у сільських школярів побували також народний депутат України Микола Жулинський та київський письменник Микола Кравчук.

— Тепер ми справді віримо, що програма Міністерства освіти і науки «Комп'ютери — у кожну школу» працює, — вважає директор Теліжинецької середньої ЗОШ Тетяна Костюк.

ФОТОФАКТ

Фото Анатолія ЛИСЕНКА (Укрінформ).

У змаганнях II Всеукраїнських літніх спортивних ігор взяли участь військовослужбовці і працівники правоохоронних органів країни.

СПОРТ

Сьогодні — вкрай важливий день

Збірній Греції з футболу, котра лідирує у шостій відбірковій групі, для прямого виходу на Євро-2004 потрібно отримати дві перемоги у завершальних матчах. Над аутсайдерами відбіркового турніру — командами Вірменії та Північної Ірландії. Уже сьогодні грецька збірна проведе поєдинок у Вірменії, і наставник команди з Еллади німець Отто Рехагель налаштовує свою команду, нагадуючи про унікальну можливість піднятися на новий рівень.

— Грецький футбол має чудовий шанс потрапити до групи виборювачів нагород європейського чемпіонату. Тому мусимо використати його і виграти у вірменів. Дуже важливо не втрачати концентрації. Для моїх підопічних однаково характерні і знервованість, і схвильованість, бо ми просунулися досить далеко. Однак я сподіваюся, що холоднокровність їм не зрадить, — зазначив пан Рехагель.

Не завадить і збірній України сьогодні в Донецьку виступити так проти команди Північної Ірландії, щоб з добрим настроєм вирушити на завершальний поєдинок відбіркового циклу до Іспанії. До речі, в іспанців сьогодні — вихідний. Але часу дарма вони не гаятимуть і проведуть товариську зустріч зі збірною Португалії.

Лише результати

Першість України з футболу. Перша ліга. 7-й тур. «Спартак» С — «Спартак» І-Ф. 1:1. «Зоря» — «Металіст». 1:1. «Полісся» — «Красилів-Оболонь». 0:0. ЦСКА — «Нива». 2:0. «Закарпаття» — «Карпати-2». 1:0. «Миколаїв» — «Система-Борекс». 0:0. «Шахтар-2» — «Сталь». 2:1. «Арсенал» — «Нафтовик». 2:2. Матч «Нафком-Академія» — «Динамо-2» перенесено.

Лідирують: «Металіст» — 16, «Закарпаття» — 15, «Динамо-2», «Сталь» — по 13, «Нафтовик», «Спартак» С — по 12, «Арсенал» — 11.

КРИМІНАЛ

Наркотики збували колишні чиновники

Управлінням Служби безпеки України у Вінницькій області у взаємодії з колегами з Одещини припинено протиправну діяльність злочинного угруповання, яке займалося ввезенням з-за кордону наркотичного психотропного препарату «екстазі». Реалізовували його на території Вінницької, Одеської та Київської областей.

Двоє вінничан у складі групи виконували конкретні обов'язки: один доставляв товар в область, другий збував його. Реалізатора затримали під час продажу наркотика у людному місці. Незважаючи на це, довелося застосовувати всі засоби впливу: сцена затримання була схожа на епізод із бойовика. Вилучена кількість згаданого вище препарату оцінюється у більш як десять тисяч гривень.

За словами правоохоронців, обидва затримані ще донедавна працювали у солідних державних установах. Проти них порушено кримінальну справу за зберігання та збут наркотичних засобів і психотропних речовин.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Заліковки — студентам, слона — гостеві!

А фотокореспондентка «Голосу України» врятувала олімпійський вогонь

Залікові книжки одержали 250 першокурсників Української академії зовнішньої торгівлі (УАЗТ). Позаду хвилювання вступних випробувань, попереду — непроста дистанція. Проте цього дня новоспечені студенти, викладачі, батьки та гості дозволили собі поринути у святкову атмосферу і стали безпосередніми учасниками цікавого дійства.

Ректор академії Олександр Покрещук, привітавши своїх нових вихованців, вручив їм студентський квиток. Один на всіх — зате який, понад метр завдовжки!

Народний депутат України Сергій Осика, який доклав чимало зусиль для створення УАЗТ, у своїх побажаннях був доволі оригінальний: «Кохайтеся, робіть помилки, працюйте — будьте нормальними людьми!» Студентів довго вмовляти не довелося. Жартівливому нардепові подарували... слона — символ мудрості. З'ясувалося, що пан Сергій колекціонує цих тварин. Свого нового друга він примостив прямісінько на столі президії. А студентам у відповідь пообіцяв десять стипендій від 500 до 1000 гривень.

Перший заступник голови Державної митної служби України Олександр Єгоров запросив молодь після закінчення навчання приходити на роботу до свого відомства й дослужитися у ньому до генералів і генеральш.

Після закінчення офіційної частини владу у свої руки взяли самі студенти. На сцені з'явилися боги: торгівлі — Гермес (закутаний у біле простирадло студент магістратури, президент студентської ради академії Леонід Сотниченко) та правосуддя — Феміда (студентка четвертого курсу Наталя Дмитрієва із зав'язаними чорним очима та з терезами в руці). Прямуючи до олімпійських Афін, на свято забіг і не обтяжений зайвим одягом марафонець з факелом (п'ятикурсник Ярослав Жердицький). Весела трійця посвятила новобранців у студенти за власним ритуалом. Запросивши на сцену п'ятьох першокурсників, гості з античних часів примусили їх покласти долоні на вже згадуваний велетенський квиток і заприсягтися бути вірними ідеалам старших товаришів. Але марафонець запротестував і запропонував одному з новобранців покласти долоню... на свій факел. Той, з'ясувалося, був не в тім'я битий і таки зробив це! Полум'я, звісно, згасло. Якби не запальничка фотокореспондентки «Голосу України», бути б Афінам-2004 без олімпійського вогню.

Сергій Осика і Олександр Покрещук на урочистому зібранні.

Українську академію зовнішньої торгівлі було створено 1995 року на базі Українського інституту бізнесу та Українського державного науково-дослідного інституту маркетингу та зовнішньої інформації Міністерства зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України. На денному відділенні 1500 студентів здобувають вищу освіту за спеціальностями: «міжнародне право», «міжнародна економіка», «менеджмент зовнішньоекономічної діяльності», «правознавство», а з цього року ще й «інтелектуальні системи прийняття рішень». Студентами-заочниками академії є чимало співробітників центральних органів влади. А серед випускників значиться навіть нинішній Прем'єр-міністр.

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Відлуння ядлівської трагедії

ПАМ'ЯТЬ

Виповнилося 60 років з того часу, як каральний загін німецьких окупантів на знак помсти за дії тутешніх партизанів під проводом Кривця дощенту спалив село Ядлівку та закатував понад 230 мирних жителів. Село з 1500 дворами, де проживало 5000 мешканців, у кривавому полум'ї враз щезло з карти України (належало воно тоді до Басанського району Чернігівської області). Окупанти залишили неушкодженим лише храм Божий.

По війні село відродилося з новою назвою — Перемога. В пам'ять про закатованих фашистами жителів та 420 ядлівчан, полеглих на фронтах Великої Вітчизняної війни, вдячні нащадки звели монумент.

А життя триває. В селі постали нові оселі, розбудовують господарство, оновили його інфраструктуру. Нині у ТОВ «Перемога», що розташоване за 60 км від столиці й територіально тепер належить до Баришівського району Київської області, основні галузі виробництва — рослинництво і тваринництво. Є тут свій ковбасний цех, одна з кращих у районі лікарня, школа, будинок для пристарілих.

Стишити біль за полеглими і закатованими допомагають нині німецькі волонтери — нащадки тих, кого посилали на схід воювати з мирним населенням. Це здебільшого молодь Пуллаха (передмістя Мюнхена) та активісти фонду Мартіна Неміллєра, які за власні кошти привозять баришівцям ліки, продукти, одяг, медичне та інше обладнання. Вони, наприклад, допомагали з ремонтом та оснастили кухні сільської лікарні й будинку пристарілих, завезли нове обладнання до районного рентгенкабінету, подарували два авто «швидкої допомоги» та нову машину для пожежників.

На мітинг-реквієм з приводу сумного ювілею зі сльозами на очах зібралися свідки тих трагічних подій, їхні нащадки. Прибули сюди також німецькі волонтери з Пуллаха, голова згадуваного фонду пан Штьорн.

До присутніх звернулися і вшанували пам'ять про полеглих і закатованих голова Баришівської райради Борис Скорик **(на знімку ліворуч)**, сільський голова Василь Павлюк, представник німецького посольства у Києві пан Фогельбахер **(на знімку праворуч)**. Літургію за безневинно убієнними відправив у щойно відремонтованій церкві Різдва Пресвятої Богородиці отець Олександр.

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.
Олексій НАДОЛЕНКО.
Фото Олексія НАДОЛЕНКА.

Книги є, а магазину немає

Активісти обласної організації НРУ вручили миколаївським учням книги львівського видавництва «Світ». До шкіл потрапили новинки видавництва — підручники, методична, довідкова, художня література на суму 1000 гривень. А в самому офісі НРУ працює постійно діюча виставка української книги, з якою можна ознайомитися в будь-який час та за бажання придбати науково-популярні, історичні та художні видання. До речі, спеціалізованого магазину української книжки у традиційно російськомовному Миколаєві поки що немає.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Тепер ще й колегіум

Почав діяти перший в області колегіум. Концепцію реформування в заклад такого типу Житомирська школа №34 розробила ще 1997 року і грунтовно підготувалася до реорганізації. Мета — навчання обдарованих дітей. Колегіум має філологічно-філософський і культурно-естетичний напрям. Крім державної, учні мають змогу вивчити ще дві-три мови — англійську, німецьку, російську, польську. Гуманітарне спрямування не означає, що точним наукам приділяється менше уваги: кілька цьогорічних випускників стали студентами другого курсу Житомирського державного технологічного університету. Є пропозиції про тісне співробітництво з іншими вузами.

Олексій КАВУН.

Житомир.

КРИМІНАЛ

Бандитів звабили Деньги

Троє грабіжників у чорних масках напали на ревізора фірми «Баядера» і заволоділи 80 тисячами гривень. Це сталося поблизу села Деньги Золотоніського району, коли ревізор разом з водієм «Жигулів» рухалися з Черкас до Києва. Автомобіль наздогнала «іномарка» і вдарила його ззаду. На потерпілих, які вийшли з салону, накинулися бандити.

По гарячих слідах черкаські правоохоронці знайшли легковик, покинутий зловмисниками. Ведеться слідство.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

ЗАГАДКИ

За ким плаче Божа Матір

Дерево з хрестами на корі, стіна, що плаче, нічний марш померлих солдат — ось далеко не повний перелік загадкових явищ, з якими зустрівся кореспондент «ГУ», відвідавши Луцьку школу-інтернат.

Коли п'ять років тому в саду Луцької школи-інтернату на одному з ясенів на корі чітко проступили зображення більш як десяти хрестів, це викликало справжнє паломництво. Довкола дерева посадили квіти, його прикрасили віночками, тут правили службу Божу священики, з ранку до ночі молилися віруючі. Мені випала нагода знову побувати на цьому загадковому місці в день святого Іллі, 2 серпня.

Тоді тут господарювали ремонтники. Тож до апетитного аромату стиглих яблук шкільного саду додавався запах фарб, вапна, свіжої штукатурки. Справжнім диригентом усіх цих робіт виступала інтернатівський завгосп Лідія Іванівна Надкевич. З нею і йдемо до дерева-хрестоносця...

Асфальтовою доріжкою спускаємося в долину, що ділить шкільну територію навпіл. Тиха задума згасаючого літа будить уяву, особливо коли з гамірної міської вулиці спускаєшся в таку оазу. Що тут було колись, хто перший поселився в цій незвичній для рівнинного луцького ландшафту пересіченій давніми геологічними процесами місцевості? Сходимо з доріжки і вже стежкою спускаємось у бік річки Стир. Дерева тут ростуть хаотично, як у лісі. Ще здаля інтуїтивно визначаю те, до якого йдемо.

Ясен росте майже на самому дні долини. Постійна боротьба за місце під сонцем зробила його струнким, малогіллястим. Підходимо до дерева. З південної сторони на стовбурі висить віночок штучних квітів. Трава довкіл майже невитоптана. Отже, віруючі рідко навідуються сюди. На стовбурі в кількох місцях виразно проступають контури хрестів. Переважно це розташовані в чіткому порядку тріщини кори. До найдальшого від землі метрів із п'ять. Найкраще видно той, що майже на рівні очей. Лідія Іванівна пригадує, як дехто намагався стерти його наждаком, щітками, витерти гумками, але ніщо не допомагало, хрест не зникав. Зараз, за свідченням моєї провідниці, хрести стало видно менше, а в серпні 1998 року їх можна було побачити за кілька десятків метрів.

У пошуках пояснення цього незвичайного явища йдемо до одноповерхового будиночка, де мешкають колишні викладачі інтернату. Він теж на просторому шкільному подвір'ї. Дорогою Лідія Іванівна розповідає те, що чула від людей. Сама ж бо працює в школі недавно. Так от, колись на місці, де росте ясен, нібито була капличка, вище неї — чимало поховань. Особливо багато могил з'явилося тут після Другої світової війни. Адже в старому корпусі школи-інтернату був військовий госпіталь, спочатку німецький, потім радянський. Звичайно ж, багато важкопоранених воїнів помирало. Їх тут і ховали.

Інформацію про військові поховання підтвердила Антоніна Панфілова, яка живе на шкільній території з 1949 року, і її сусідка Данута Ролінгер — вона мешкає в цьому ж будинку з 1957 року. На початку 1950-х більшість останків похованих тут військовослужбовців перенесли на меморіальні кладовища Луцька. Але не всіх, бо кому було тоді діло до загиблих німецьких вояків чи цивільного населення? Тому неофіційне кладовище тут існує і тепер.

Лідія Іванівна повідала мені ще одну інтернатівську таємницю. В старому, збудованому в 1926 році, ще за Польщі, корпусі колишнього сиротинця, на сходовому майданчику між першим і другим поверхами спостерігалося не менш загадкове явище: стіна, що «плаче». За спогадами старожилів, на тому місці була намальована ікона Божої Матері, що плаче. В роки войовничого атеїзму її знищили, але місце це час від часу зрошують якісь дивні, схожі на олію, краплі. Що не робили, скільки разів не здирали стару штукатурку, а стіна продовжувала плакати. Пояснення цьому незвичайному явищу ніхто не міг дати.

— Щоразу, коли робили ремонт, — розповідає Лідія Іванівна, — заштукатурювали її рівненько, фарбували. Піднімаємося на другий день, а тут патьоки. Повитираємо, помиємо. Наступного дня приходимо — знову стіна плаче. Хоч і зверху, і збоку , і зсередини стіна суха. Лише минулої осені, коли стіну освятили священики, а ми повісили на неї ікони Божої Матері та Ісуса Христа, з-під штукатурки перестала текти ця дивна рідина. Бачите, яка вона тепер рівненька і красива.

В цьому ж корпусі завгосп показала мені й приміщення колишньої сиротинської каплиці. Тепер тут інтернатівська бібліотека. Так ось, уже понад п'ять десятиліть у цьому приміщенні ніяк не можуть забілити написану по периметру карнизу молитву. А під час недавнього ремонту з-під старих набілів проступила намальована на штукатурці ікона. Довелося додавати різних клеїв, щоб крейда пристала в тому місці до стіни.

З'ясувати природу цих дивовижних речей вирішив з директором школи-інтернату Анатолієм Миколайовичем Дудичем.

— Ви раніше бачили стіну, що плаче? — випередив мене своїм запитанням господар кабінету. — З абсолютно сухої стіни постійно текли ніби сльози, якась схожа на оліфу рідина. Вона мала таке само забарвлення, таку само в'язкість. Дивовижних речей у нас тут багато. Працівники їдальні, старші вже за віком люди, кажуть, що ночами тут увесь час було чути то якийсь плач, то кроки, ніби солдати марширують по плацу, то ще якісь звуки. Це своєрідне місце. Колись тут був госпіталь, люди помирали, їх тут ховали. Можливо, ще щось було раніше. На жаль, ми погано знаємо свою історію. Я тут директором недавно, тож хочу, щоб ми знали про те, що відбувалося на цьому місці багато років тому. Підвал старого корпусу я віддав під церкву. Щосуботи і неділі там відбувається богослужіння. Отець Василь проводить з нашими вихованцями години християнської моралі.

Про дивовижне, що трапляється довкола нас, писати доводилося вже не раз. Чотири роки тому в Берестечку зрізали березу, на пні якої чітко проявилося зображення розп'яття. Кожен відрізаний від стовбура круг повторював цей малюнок. Таке ж зображення було і в стовбурі дерева, зрубаного в одному з дворів шахтарського міста Нововолинська. Або історія з листом заліза, на якому в 1999 році, під час зварювальних робіт у Луцькому управлінні «Промсантехмонтаж» № 536, почали вимальовуватися бані церков і хрести.

Та чи потрібно так гостро реагувати на незвичні для нас речі? Адже у своєму пізнанні речей земних і не тільки ми безнадійно відстаємо. Треба спокійно сприймати все незвідане нами і дотримуватись при цьому християнської моралі. Можливо, цими феноменами варто зацікавитись і церкві.

Микола ЯКИМЕНКО.

Фото автора.

Духмяні яблука для визволителів

ПАМ'ЯТЬ

60 років тому поклали своє життя на олтар Перемоги воїни шостої Гвардійської Рівненської ордена Леніна Червонопрапорної ордена Суворова стрілкової дивізії, визволяючи від гітлерівського ярма місто Шостку на Сумщині. У міському парку на братській могилі золотом викарбувано імена 259 полеглих гвардійців. Найстаршому тоді було 43 роки, наймолодшому — неповних 14.

Фото Василя НІКІТІНА.

Сивочолих ветеранів-визволителів, які приїхали на День міста, тисячі шосткинців вітали трояндами і духмяними яблуками. І, як тоді, перед бойовим прапором шостої Гвардійської, посіченим кулями, який майорів у День Перемоги над визволеною Прагою і був доставлений до Шостки з Центрального Музею ЗС Росії, так і тепер преклонили коліна колишні гвардійці — кияни Микола Орлов і Семен Островський, Михайло Гущин з Удмуртії, москвич Анатолій Арсеньєв, туляк Віталій Алексеєв.

— Для нас найбільша нагорода — бачити прекрасне місто з сучасними архітектурними ансамблями і відчувати вашу синівську вдячність, — сказав ветеран, полковник у відставці Микола Орлов у своєму виступі на урочистому мітингу з нагоди 60-ї річниці визволення Шостки. — Не був даремним подвиг ваших земляків і моїх побратимів, здійснений у важкий час німецької навали.

Мешканцям Шостки справді є чим пишатися. До Дня визволення вперше за останні сім років тут здано в експлуатацію житловий будинок для ветеранів і учасників усіх воєн, реконструйовано центральну міську лікарню, відкрито філії п'яти провідних столичних і обласних університетів, а також Центр естетичного виховання.

— Позитивні зрушення у соціальному і культурному житті шосткинців стали можливі завдяки поступовому виходу з економічної кризи наших промислових підприємств, — сказав міський голова Микола Нога. —У чотири рази наростив обсяги виробництва завод «Імпульс», що виготовляє елементи боєприпасів усіх видів і піротехнічні засоби. За межі країни полинула слава торгової марки «Білі береги» колективу ВАТ «Шосткинський міськмолокозавод», який випускає понад 100 найменувань продукції. Дедалі успішніше конкурують на ринку пивзавод «Сіверія» та м'ясокомбінат ВАТ «Полісся». Як зазначив М. Нога, поштовхом до відродження економіки стало запровадження спеціального режиму інвестиційної діяльності з ініціативи голови Сумської облдержадміністрації Володимира Щербаня і підтримане Президентом України.

Смакували шосткинці солдатською кашею, пили наркомівські сто грамів. Мешканців міста і ветеранів-гвардійців привітали делегації з міст-побратимів: білоруського Жодіна, російського Железногорська, болгарського Оряхова, а також Ансамбль пісні і танцю Державної прикордонної служби України.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

На знімку: ветерани-визволителі шостої гвардійської з міським головою Шостки Миколою Ногою **(третій ліворуч)** біля бойового прапора дивізії.

Квіти до пілона Слави

60-річчя визволення від німецько-фашистських загарбників відзначила Луганщина. З цієї нагоди у містах та районах області відбулися урочистості. Зокрема, ветерани та представники місцевої влади поклали квіти до пілона Слави та могили Невідомого солдата, **повідомляє Укрінформ.**

БІЛЬ

Не зрозуміли, не визнали...

Експертна оцінка скульптурних робіт Шматька перевищує мільйон доларів

Після цієї телефонної розмови в мене зіпсувався настрій. Прикро... Ось іще один яскравий талант, якого не зрозуміли, — невизнаний, неоцінений, скривджений —залишає нашу область і переїжджає в сусідню. Скільки ж справді талановитих людей народила чи дала їм притулок луганська земля і не змогла зберегти! Для себе ж. Для імені, для роду свого. У Донецьку область свого часу переїхав молодий Сергій Бубка разом зі своїм тренером, перемістився до сусідів вихованець луганської спортивної школи срібний призер Олімпійських ігор у Сіднеї Давид Солдадзе, не знайшла підтримки в себе на батьківщині народна артистка СРСР Галина Мурзай. Живучи в Луганську, донецький клуб представляє В'ячеслав Козак — золотий призер багатьох чемпіонатів світу з судномоделізму. Перелік можна продовжити. А тепер от і Микола Гаврилович Шматько — самобутній скульптор, майстер від Бога прийняв рішення назавжди залишити Луганщину і більше ніколи сюди не повертатися.

13 років цей скульптор разом із родиною проживає, що називається, у підземеллі. На глибині п'яти метрів у склепі, обкладеному каменем-«дикуном», — і майстерня, і житлова кімната для всіх чотирьох, і сама галерея. Але яка! Експертна оцінка скульптурних робіт Шматька перевищує мільйон доларів! Та цінність їх навіть не в цьому, а в неперевершеній техніці обробки каменю. Рівних йому немає на території СНД. Шматько працює тільки з мармуром. Раніш це був італійський, потім уральський. Останній йому привезли з України. Його кам'яні статуї живі, теплі, здається, у них пульсує кров. Вони розбурхують думку, змушують задуматися про вічне. Усі, хто тут побував, виходять у якомусь сум'ятті: вражають талант і умови, що в них живе і працює ця людина.

Нинішньої зими родина Шматьків ледь не замерзла. Не було вугілля, щоб опалювати велике приміщення. Дружина Миколи Гавриловича раніш працювала на шахті і має одержувати пільгове вугілля. Але палива для родини не знайшлося, притім що Шматько мешкає в шахтарському місті. Холодно і голодно було й торік. Бувають дні, коли родині немає чого їсти. Банку розчинної кави завжди тримають для іменитих гостей. Але самі напій не п'ють — ні дружина, ні сини. Заощаджують.

Усі ці роки Микола Гаврилович звертався до чиновників різного рангу, просив виділити приміщення для галереї і помешкання для родини. Йому обіцяли і... забували про те, що обіцяли. Були, щоправда, пропозиції від бізнесменів, але до них Микола Гаврилович завжди ставився насторожено. Не хотів втрачати волі, не хотів втрачати своєї колекції. Він володів багатством і водночас був жебраком. Його гордість приймали за дурість. Їм захоплювалися і вважали диваком. Він довго терпів, а потім здався.

Один бізнесмен із Донецької області купив для Шматька у Слов'янську старовинний будинок, відремонтував і запропонував до нього переїхати. Тут розміститься галерея, що обіцяє стати чи не головною особливістю міста, тут буде майстерня. Сюди Микола Гаврилович перевезе хвору дружину і двох синів. Довідавшись про таку новину, голова Луганської облдержадміністрації Олександр Єфремов уперше нанісе скульптору візит. Я зателефонувала художникові саме тоді, коли він чекав високого гостя. Шматько був засмучений.

— Губернатор, напевно, почне мене вмовляти залишитися і щось обіцятиме, — казав Микола Гаврилович, — та я для себе вже все вирішив. 13 років мене в області не чули, не думаю, що почують тепер.

Пізніше довідалася, що з Єфремовим Шматько спілкувався майже дві години. Жодної пропозиції керівника області він не прийняв і їде. Нині про нього казатимуть: «Наш донецький скульптор». За своїх прикро... Те, що маємо, не зберігаємо.

Алла АНТИПОВА.

НАМІРИ

Стратегія контролю

Створювану нову інформаційну систему стосовно наркотиків та їх незаконного обігу, що, зокрема, передбачено програмою «Білорусь, Україна та Молдова проти наркотиків» (БУМАД), фінансує Європейський союз і реалізовує Програма розвитку ООН.

— Намагаючись з'ясувати кількість споживачів наркотичних засобів, спершу почув цифру 220 тисяч, ще одне відомство повідомило — 720 тисяч, а за розрахунками третьої інстанції, — один мільйон, — сказав з столичному представництві ООН експерт з питань інформаційної системи щодо наркотиків та залучення громади до протидії незаконному їх обігу Пол Кук, котрий два тижні перебував в Україні.

На його думку, введення такої інформаційної системи допоможе нашому урядові отримати порівняльну інформацію від міністерств та відомств, задіяних у боротьбі з нелегальним постачанням та вживанням зілля.

Зокрема, одне із завдань програми БУМАД — надати підтримку державним органам у розробці ефективних механізмів збирання та аналізу даних. Відтак, стати партнерами погодилися МВС України, СБУ, Державний комітет у справах охорони держкордону України, Державна митна служба.

Начальник Департаменту боротьби з незаконним обігом наркотиків МВС України генерал-майор міліції Григорій Штанько констатував, що недостатньо уваги приділяється профілактичній роботі, оскільки основні зусилля спрямовані на розкриття наркозлочинів. Нині відомство бере курс на запровадження проекту БУМАД, що дасть змогу проводити попереджувальні заходи, враховуючи досвід Євросоюзу і ООН.

Один з таких проектів найперше реалізовуватиметься в морських портах Одеси та Іллічівська, які вважаються основними воротами ввезення наркотиків у країну.

Програма розрахована на п'ять років. Як запевнив експерт Пол Кук, завдяки комплексному підходу за цей час зможемо, якщо не покласти край торгівлі наркотиками, то хоча б створити певну стратегію, що наблизить до ситуації, коли країна зможе контролювати їх розповсюдження.

Людмила ОПАНАСЕНКО.

КАЛЕНДАР

Герцог образився і сторив Інтерпол

1914 року герцогу Альберту І було вже під 60. Проте до байдужості жінок він не звик. Кого ж не заінтригує знайомство з першою особою Монако?! Проте ця таємнича пані, здавалося, нітрохи не зважала на герцога. Щовечора вона приходила до казино в Монте-Карло (співвласником якого був і Альберт І), робила великі ставки і майже завжди вигравала. Але виграші ніби її геть не втішали...

Побачення, подарунки, квіти... Ще трохи — і, здавалося, серце «німецької князівни» Софії буде завойовано. Але тут сталася прикра пригода. Якось повернувшись додому, герцог побачив, що його сейф зламано, а всі гроші і коштовності зникли. Альберт І поспішив поділитися горем з коханою, та з'ясувалося: Софія зникла. І, схоже, у тому самому напрямку, що й гроші. Розгніваний герцог розіслав у сусідні країни телеграми з прикметами «князівни». Проте час минав, а на телеграми ніхто не відгукувався. І тоді Альберт І запросив до себе в палац керівників поліцейських служб... Так виник Інтерпол.

Можливо, це тільки історичний анекдот, але Перший світовий конгрес поліцейських відбувся саме в Монако. Хоча насправді днем народження цієї організації вважають 7 вересня 1923 року, коли на Другому міжнародному конгресі представників правоохоронних служб було вирішено створити Міжнародну комісію кримінальної поліції. З 1956 року організацію почали називати Інтерполом. Нині до неї приєдналася 181 держава (з 1992 року і Україна).

Головне завдання організації — забезпечити співпрацю кримінальних поліцій різних країн і спільними зусиллями боротися з міжнародною злочинністю. Нинішні співробітники Інтерполу — це звичайні чиновники, основне знаряддя праці яких — комп'ютер. На центральному сайті організації, а також на сайтах її представництв можна знайти інформацію про розшукуваних злочинців, про зниклих безвісти, про викрадені автомобілі, історичні цінності тощо. При цьому Інтерпол не втручається у політичні, військові, релігійні та расові питання.

А про ефективність цієї структури свідчить хоча б такий факт. Тільки Національним центральним бюро Інтерполу в Україні за час його існування було виявлено 4 тисячі злочинців, яких розшукували вітчизняні та зарубіжні правоохоронні органи. Знайдено майже 6 тисяч автомобілів, викрадених в Україні, екстрадовано більш як 300 осіб, котрих підозрюють у скоєнні злочинів в інших державах. Крім того, встановлено долю майже тисячі зниклих безвісти...

А розпочалося ж усе з пошуків жінки...

Наталя ОНИЩУК.

У Москві видано книгу, присвячену українському питанню в Росії

Нещодавно в Москві вийшла книга «Украинский вопрос в России (конец XIX — начало XX века)». Автор — науковий співробітник Інституту слов'янознавства Російської академії наук Ірина Міхутіна присвятила своє дослідження майже нерозробленій в російській історіографії темі становлення й розвитку українського ідейно-політичного руху в XIX — на початку XX ст.

У книзі дано характеристику тогочасній українській партійній структурі, показано її схожість і розбіжності у стосунках із загальноросійськими партіями; ролі багатьох видатних представників української інтелігенції.

Автор зазначає, що «дослідження виконане для відтворення історичного тла, потрібного для розуміння національно-політичних та культурних процесів в Україні в революційних подіях 1917 року, в період громадянської війни, у радянський і пострадянський час».

Водночас сам український рух того періоду подається як штучно створений, і тому він майже позбавлений потрібної за тих умов підтримки народу, який, у свою чергу, «не бачив необхідності реалізації її (етнічної самосвідомості) в політико-державних формах, не відчуваючи ворожнечі до споріднених слов'янського етносу великоросів і залишаючись лояльними громадянами Російської держави».

Незважаючи на такий доволі однобокий підхід, книга є одним із кроків на шляху вивчення історії України у російській історичній науці.

Юрій БЕЗКРОВНИЙ.
Об'єднана прес-служба Федеральної національно-культурної автономії «Українці Росії», Об'єднання українців Росії та Бібліотеки української літератури в Москві.

ФОТОФАКТ

У Китаї завершуються останні приготування до фестивалю, що традиційно відбувається в День середини осені. А середина осені по-китайськи припадає на 15-й день восьмого місячного місяця. Нинішнього року це 11 вересня.

Фото Рейтер.

Нагорода за найбрудніший кухоль

Британські вчені з Королівського хімічного товариства вирішили дуже своєрідно відзначити 75-річчя з дня відкриття пеніциліну. Вони оголосили конкурс на найбрудніший, тобто запліснявілий, кухоль.

Пеніцилін відкрив у вересні 1928 року сер Александер Флемінг. Залишивши на час відпустки невимите лабораторне блюдце, після повернення він знайшов на ньому плісняву, що поклало початок революції антибіотиків, котра врятувала мільйони життів у всьому світі.

Для участі в конкурсі необхідно сфотографувати свій офісний або домашній сильно заплісняв ілий кухоль, а знімок надіслати в Королівське хімічне товариство. На переможця, як повідомляють організатори конкурсу, очікує «культурний вечір» за місцем проживання.

СУСПІЛЬСТВО

Лікар Айболить, якому своє болить

ЕЛІТА НАЦІЇ

Коли ми приїхали до Антона Ружицького, він тільки-но закінчив приймати хворих. Дружина Парасковія Григорівна домивала підлогу в кімнатці, від підлоги до стелі закладеній полицями з книгами. Книги повсюди: на підвіконнях, столі, на сходах, що ведуть на другий поверх, ще в одній кімнатці, у тісному коридорчику... Антон Павлович скромно зізнається, що його книгозбірня налічує до десяти тисяч томів. Є речі унікальні, які зробили б честь не одній бібліотеці.

Збирав книги Антон Павлович більш як півстоліття. Багато хто дбав про речі матеріальні: будували дім, ганялися за модними меблями, авто... А доктор Ружицький з кожної відпустки привозив у своє скромне помешкання, що належало сільській лікарні, валізу книг: будував інший храм — духовний.

Колись пишався своїм найбільшим скарбом, а нині розповідає про нього неохоче. Річ прозаїчна: після відвідин деяких гостей почали зникати рідкісні речі, на збирання яких він поклав життя. Ружицький звик довіряти людям, а нині, мабуть, настали інші часи.

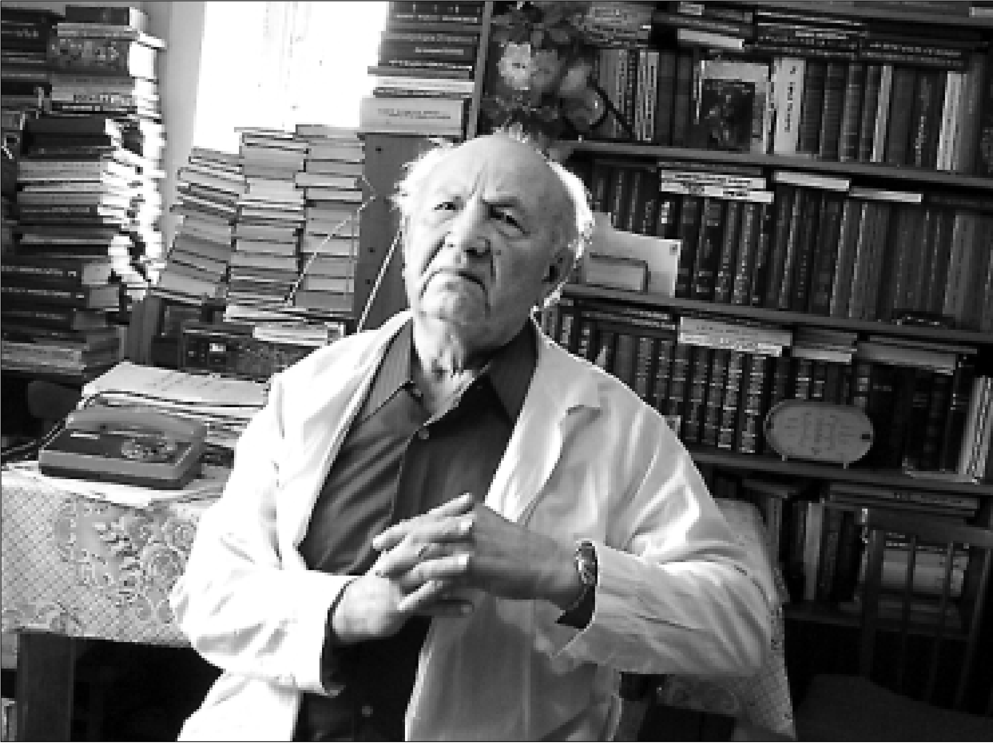

Фото Василя БУРМИ.

Антон Павлович уже на пенсії і міг би не практикувати. Але куди подітися, якщо дільничну лікарню в селі Нараєві, що в Бережанському районі, де він працював майже півстоліття, закрили. Славиться Ружицький як лікар у всій окрузі: Нараїв межує з Івано-Франківською та Львівською областями, тож чимало пацієнтів приїздить звідти. Тепер багато йдеться про сімейних лікарів, а Ружицький, по суті, ним є давно. Знає родини селян, їхні болячки. Як більшість сільських лікарів, уміє все: і пологи прийняти, і вивих вправити, і дитині зарадити... Допомагає йому на прийомі дружина — медсестра за фахом. Зрештою, у сільських медиків немає ні вихідних, ні відпустки, ні так званого заслуженого відпочинку. Будь-якої хвилини дня і ночі двері дому Ружицьких відчинені для тих, хто потребує допомоги.

У дворі — повно живності. Любить Антон Павлович екзотичне птаство, багато років розводив породистих голубів. Роздавав їх батькам хворих дітей — щоб дивилися на небо й виправляли хребет. У лікарні стояли клітки з канарейками, акваріуми з рибками — все це мало відвертати увагу маленьких пацієнтів від неприємних процедур. Узагалі, він охоче спілкується з підлітками, часто влаштовує їм міні-іспити з історії, літератури, географії. З жалем констатує, що рівень освіченості молоді падає.

Йому те болить. Болить стан сучасної офіційної медицини, яка, на його думку, перебуває у застої. З цим він зіткнувся вже як хворий, перенісши два інфаркти. Ніхто фактично не працює над профілактикою захворювань, хоч людський резерв невичерпний. Лікування стає малодоступним, особливо для сільських мешканців. Натомість з'явилася сила-силенна так званих цілителів, які не так зцілюють, як заганяють проблему здоров'я нації у безвихідь. Підкошує його і алкоголь, особливо у сільській місцевості — село спивається.

Доктор Ружицький, котрий, без перебільшення, вистраждав незалежність України, не може змиритися з тим, що нація деградує. Він робить багато історичних і літературних розвідок, пише статті, які друкують місцеві, львівські, київські видання. Шукає в історії відповіді на запитання, які постають сьогодні.

Зрештою, його власна історія, мов захопливий детектив. Страшний детектив. Спершу хлопчину-гімназиста з Хмельниччини кинуло в жорна війни. Під гімназію німці підігнали вантажівку, і дітей (Антонові не було й шістнадцяти) повезли на станцію, а звідти — у рейх. Опинився в Австрії, саме на батьківщині Гітлера. Розмістили їх у таборі, а звідти водили на роботу — будівництво заводу. Якось один із остарбайтерів, поляк, підмовив: «Антек, давай утечемо». До Дунаю вони добралися, але переправитися на другий берег не було чим. Зарилися в копицю сіна і поснули. Прокинулися від собачого гавкоту і крику дітей. Їх схопила поліція, яка передала втікачів гестапо. Били, відливали, знову били.

Якось під час допиту зайшов до кабінету якийсь партієць. Поставив кілька запитань. Антон, який у дитинстві грався з єврейськими дітьми і трохи знав ідиш, що схожий з німецькою, відповів. Партайгеноссе вирішив узяти хлопця на перевиховання, як він запевнив гестапівців. Відвіз його до брата-бауера в село. Там працювало багато наймитів різних національностей, але німець одразу вирізнив Антона з-поміж інших. Кілька марок, що давали наймитам на вихідні, Антон витрачав не на пиво, а на книги, газети, журнали, які він виписував з Відня, Берліна, Кракова. Чи не звідти бере початок його пристрасть до книгозбирання? Щонеділі ходив до кірхи. А коли Антон знайшов загублене господарем портмоне з великою сумою грошей і партійним квитком і повернув його, господар зовсім розм'як. Пошивши йому костюм, повіз наймита показувати Австрію. Правда, перед тим попередив, щоб у дорозі рота не розкривав, удавав із себе глухонімого. Інакше йому перепало б, якби дізналися, що влаштував наймитові екскурсію.

По війні Антон потрапив до американської окупаційної зони. Але хлопчині у свої вісімнадцять хотілося додому... Перейшов у радянську зону, і одразу потрапив у руки СМЕРШу. В його рюкзачку знайшли кілька книг, а ще лист гетьмана Скоропадського. Ще під час наймитування знайомі галичани підмовили Антона написати гетьманові-вигнанцю, котрий жив у передмісті Берліна, листа, в якому запевнити, що галичани його підтримують. У відповідь Павло Скоропадський надіслав кілька рядків. Дякую, мовляв, за розуміння. Невдовзі Скоропадський загинув під час бомбардувань американською авіацією, а його коротенький лист мало не коштував Антонові життя.

Спершу його тримали в колишніх гестапівських катівнях, які захопив Смерш, вибиваючи зізнання у контрреволюційній діяльності, потім переправили до Таджикистану на комбінат, де переробляли уран. По суті, це був табір під посиленою охороною. Якось його покликали: «Антоне, тебе хтось шукає». Це був двоюрідний брат. Вони поговорили, брат приніс тушонку. Більше Антон його не бачив.

А що світ тісний, він не раз переконувався. Неподалік Нараєва село Литвинів, де під час першої світової війни стояв штаб Скоропадського. У цих краях у російському війську служили офіцери Ружицькі — батькові брати. А на уранових рудниках Антон жив в одному бараці з другом Шолохова, також членом Спілки письменників СРСР Коршуновим. Це йому Антон розповів дивний сон. Іде він дорогою, обсадженою кипарисами, а в кінці її могила з хрестом. З-за неї виходить старець, схожий на Ісуса Христа і каже, що могилу насипано на честь людей, котрі загинули у війну. Коршунов одразу відгадав сон: «Вийдеш, Антоне, на волю».

Так і сталося. Хоча поневіряння Ружицького на цьому не закінчилися. Після вечірньої школи двічі вступав до вузу. Спершу до юридичного, потім до педагогічного, але звідусіль його виганяли — заважала «заплямована» особова справа. Третім вузом був Сталінабадський медінститут, але й тут він не довчився — цього разу через матеріальну нужду.

Повернувся на батьківщину, працював фельдшером, згодом вступив на п'ятий курс Вінницького медінституту. Після його закінчення отримав направлення на Тернопільщину, де й відпрацював майже півстоліття.

Антон Ружицький, виходець із заможної родини, інтелігент від народження, міг стати блискучим юристом, філософом, дипломатом... Став сільським лікарем. На долю не нарікає. Нарікає на режим, який ту долю покалічив. Ось чому Антон Павлович так дорожить незалежністю України. І мріє побачити її реальні плоди. Ще за життя.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

ГОРТАЮЧИ СТАРІ БЛОКНОТИ

Перше слово про молодогвардійців,

або Як Олександр Фадєєв за вказівкою «вождя народів» перейшов дорогу Володимиру Лясковському

Не раз мої журналістські стежки перехрещувалися зі стежками відомого одеського письменника Володимира Лясковського, який полюбляв подорожувати Причорномор'ям, зустрічатися з людьми, щоб потім написати цікаві, «з натури», нарис, оповідання чи повість. З особливою шаною ставився він до селян, їхньої тяжкої праці, написав про них немало книжок.

Одна з наших зустрічей з письменником відбулася в гостинах у знаменитого Макара Посмітного — в селі Розквіт Березівського району. Вже як наїздилися по полях і фермах, намилувалися тамтешніми ідеальними порядками, пройшлися ошатними вулицями справді розквітлого села, господар запросив до вечері, Засиділися тоді, пригадується: після чарки-другої Макар Онисимович і Володимир Георгійович почали згадувати фронтові будні, а я «мотав на вус».

Їм було про що поговорити, адже обидва пройшли дорогами Другої світової війни, як мовиться, від дзвінка до дзвінка. Макар Онисимович пішов на фронт з чотирма своїми синами. Вони захищали Москву, билися з ворогом під Вязьмою. Макар Онисимович був учасником пекельних боїв під Сталінградом, штурмував Берлін. Володимир Георгійович під час згадок про це раз-пораз дивувався:

— І як це ми ще тоді з вами не зустрілися?

Так, і він був під Сталінградом. І він штурмував Берлін. Навіть напис залишив на колоні рейхстагу — ножем викарбував: «Аркадій Гайдар». У пам'ять про свого фронтового друга, з яким пройшов тисячі кілометрів війни. То йому, Лясковському, Гайдар перед тим, як піти у ворожий тил на виконання свого останнього бойового завдання, передав польову сумку і попрохав: «Потримай, Володю, до ранку...». Аркадій Гайдар поліг у бою за Перемогу, отож, вважав Лясковський, той напис на колоні рейхстагу був цілком правомірний...

Тоді у Розквіті й почув я розповідь про те, як Олександр Фадєєв, хай і не з власної волі, Володимиру Лясковському «дорогу перейшов».

...Восени 1941 року 18-та армія з важкими боями відступала на схід. У ній перебували й два військові журналісти — Лясковський і Котов. На кілька днів затрималися у Краснодоні, тимчасово оселилися в затишній кімнаті невеличкого будиночка на вулиці Садовій, 10, де мешкала вчителька... Олена Кошова з сином Олегом. Лясковському одразу сподобався не по літах серйозний юнак (утім, і йому самому тоді було лише 23 роки), в розмовах з ним провів не одну годину. А коли якось увечері Олег зібрався на збори комсомольського активу, то Лясковський і Котов не могли не напроситися піти разом з ним. Там познайомилися з Уляною Громовою, Любою Шевцовою, Іваном Земнуховим... Юнаки й дівчата говорили про одне — про свою участь у боротьбі з ворогом. Їх іще не брали на фронт — роками не вийшли. Та хіба це завадить «працювати на нашу перемогу?» (Саме так висловлювалися учасники того зібрання). Не панікуючи, припускали, що Краснодон можуть залишити радянські війська, щоб дати вирішальний бій гітлерівцям десь в іншому місці, скажімо, під Сталінградом. «Ось і маємо бути готовими заявити про себе в окупованому місті, аби вороги відчули, що з ними бореться весь народ»... Усе оте старанно заносили до своїх блокнотів військові кореспонденти.

А в лютому 1943 року Лясковський з Котовим вже не могли оминути щойно визволений Краснодон. Поспішали передусім на Садову, 10. Застали там лише згорьовану Олену Миколаївну... Вона першою й розповіла про трагічну долю багатьох членів «Молодої гвардії». Потім були зустрічі, бесіди з підпільниками, які залишилися живими, — Валентиною Борц, Радиком Юркіним, Георгієм Арутюнянцем... Військові кореспонденти взяли участь у похованні юних підпільників, тіла яких було піднято з дна шахти... По гарячих слідах, першими Лясковський і Котов розповіли про подвиг молодогвардійців у великому нарисі в газеті «Комсомольская правда». А в 1944 році видали й книжку «Серця сміливих», написану в перервах між боями, у фронтових бліндажах та окопах.

Про подвиги й трагічну долю молодих краснодонських підпільників доповіли Сталіну, поклали йому на стіл і книжку «Серця сміливих». Вердикт «вождя народів» був дещо несподіваний:

— Так, про цей подвиг повинен знати увесь світ... Але у книжки має бути знамено — маститий літератор, яким стане голова Спілки письменників СРСР Олександр Фадєєв.

Вказівка обговоренню не підлягала. Посіпаки одразу поспішили вилучити весь тираж книжки «Серця сміливих». А Лясковському й Котову наказали, щоб передали «маститому літератору» всі свої записи та документи, що стосуються діяльності «Молодої гвардії». Взамін, «аби не ображалися», запропонували «на вибір» посади у Москві, пообіцяли нагороди. Лясковський знову подався на фронт, звідки твердо вирішив повернутися до Одеси. А нагород — бойових, заслужених — у нього й так не бракувало: трьома орденами й п'ятнадцятьма медалями відзначено відвагу військового журналіста, який завжди прагнув перебувати в самому горнилі війни.

Олександр Фадєєв за вказівкою Сталіна сів писати «Молоду гвардію», яку видав у 1946 році, через три роки після появи книжки «Серця сміливих»...

— Мене з Котовим у співавтори він, зрозуміло, не запросив, — сумовито посміхнувся, завершуючи свою розповідь, Володимир Георгійович.

Зате добре запам'ятала, хто першим розповів широкому загалу про подвиги молодогвардійців, Олена Миколаївна Кошова. Син Володимира Георгійовича Олександр Лясковський уже після смерті батька, розбираючи його архіви, натрапив на такого ось листа: «Мені хочеться висловити Вам глибоку вдячність за ту вічну пам'ять, які Ви дали початок для всенародного визнання і любові до юних підпільників Краснодона. У ті грізні роки Ви першим описали патріотизм, мужність і героїчну боротьбу молодогвардійців».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Не бійтеся обстежуватися

МЕДИЦИНА

Третина населення планети нині страждає на туберкульоз. Щороку від цієї недуги гине три мільйони осіб. 80 відсотків хворих — люди працездатного, репродуктивного віку. Повністю паличку Коха не здолали ще в жодній країні, тому Всесвітньою організацією охорони здоров'я у 1993 році туберкульоз проголошено однією з глобальних небезпек.

В Україні погіршення епідемічної ситуації почалося з 1991 року. За останні десять років рівень захворюваності збільшився вдвічі. Ще в 1995 році ми переступили епідеміологічний поріг. Щороку в нашій країні виявляють понад 36 тисяч хворих. Майже третина з них помирає, стільки само — стають інвалідами. Усього в лікувально-профілактичних закладах під наглядом нині перебувають 670 тисяч осіб. У 139 тисяч — активні форми. Більше половини хворих на туберкульоз в Україні — люди соціально незахищені, безробітні, пенсіонери, мігранти, ті, хто повернувся з місць позбавлення волі, особи без постійного місця проживання.

Фахівці впевнені — раніше ситуація не була така критична. Бо проводили профілактичні флюорографічні обстеження, за допомогою яких недугу виявляли на ранніх стадіях. Та після аварії на Чорнобильській АЕС кількість таких обстежень значно скоротилася. І саме після цього хворих критично побільшало.

Багато з нас свідомо не йде на рентгенобстеження, вважаючи, що «візьме» велику дозу опромінення. За роз'ясненнями ми звернулися до головного консультанта Головного управління охорони здоров'я Києва з рентгенофлюорографічної служби ***Володимира ОСАДОВСЬКОГО.***

— Ви очолюєте Київський міський центр нових рентгенівських технологій Головного управління охорони здоров'я Києва. Відомо, що останнім часом майже половина захворювань населення України пов'язана із недугами органів грудної клітки. Їх вчасне виявлення дає змогу підвищити ефективність лікувально-профілактичних заходів, скоротити витрати.

— Основним методом раннього виявлення уражень органів грудної клітки нині є рентгенологічне обстеження. З 1999 року замість плівкової флюорографії в Україні почали вводити цифрову рентгенологію. Тепер у медичних закладах країни працює понад 50 таких систем. У Києві в 2002 році обстеження на них пройшло понад 380 тисяч осіб. Так, кияни отримали дозу опромінення на 30 відсотків меншу порівняно з 2000 роком. Усього за останні три роки цифрову рентгенологію пройшли понад мільйон осіб.

Наш центр займається обстеженням працівників підприємств Києва. Із 150 тисяч оглянутих уперше виявляємо приблизно 30 хворих на туберкульоз і 18 хворих на рак.

Хвилює мене і здоров'я студентів. Зазвичай ці люди мешкають у гуртожитках, і якщо форма туберкульозу відкрита — можуть заразити чимало своїх одноліток.

— А яка подальша доля тих, у кого виявили туберкульоз?

— Протягом трьох днів робимо додаткові обстеження на рентгенобладнанні і відправляємо на консультації в Центральний туберкульозний диспансер, диспансер при студентській поліклініці, або у пульмонологічний центр, де хворого оглядають пульмонолог та онколог. З відкритою формою туберкульозу хворих госпіталізують відразу. Дослідження і лікування хворих на цю недугу фінансуються державою.

— Якщо доросла людина отримує у 10—15 разів менше дозове навантаження, то у скільки зменшується опромінення завдяки цифровому флюорографу в дитини?

— Раніше ми обстежували на флюорографі дітей з 15-річного віку. Сучасні технології дають можливість перевіряти вже трирічних малюків. При цьому дозове навантаження зменшується у 15—20 разів! Вітчизняну систему «Альфа», яку серійно виготовляє АТЗТ «Телеоптик», ми тричі представляли на міжнародному конгресі радіологів у Відні. Там її визнали однією з найкращих. Нині у столиці 19 модернізованих і нових флюорографів, які певною мірою розв'язали питання з профілактичними оглядами. До речі, роботу авторського колективу «Розробка та впровадження у виробництво і в медичну практику рентгенодіагностичних систем для обстеження органів грудної порожнини з цифровими приймачами на базі решіток фотодіодних матриць» висунуто на здобуття Державної премії України 2003 року в галузі науки і техніки.

Валентина СКОРОПАДСЬКА,
заслужений журналіст України.

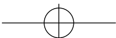
ФОТОФАКТ

Фото Олександра СЕРОГО (Укрінформ).

Напередодні 209-ї річниці заснування Одеси після реконструкції відкрито Театр музичної комедії імені М. Водяного. Реконструйовано глядацьку частину театру, сцену, гримерні, театральну площу, створено музей народного артиста СРСР Михайла Водяного. В день народження міста одесити побачать тут виставу «Дон Сезар де Базан».

На знімку: під час урочистого відкриття театру тут виступили майстри мистецтв і колективи художньої самодіяльності.

ОБ'ЄКТИВ

29 серпня. Одеська область. На відкритті гагаузької школи в селі Олександрівка виступив аматорський ансамбль цієї національної меншини.

2 вересня. Розпочала роботу четверта сесія IV скликання Верховної Ради України.

3 вересня. Голова Верховної Ради Володимир Литвин провів нараду глав парламентських фракцій і груп Верховної Ради.

30 серпня. На чемпіонаті світу з велоспорту серед юніорів 14-річна луганчанка Любов Шуліка встановила новий світовий рекорд у заїзді на 200 метрів.

31 серпня. Миколаївська область. Британський військовослужбовець фотографується з українками перед початком щорічних польових тактичних навчань «Козацький степ-2003».

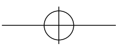

1 вересня. В Україні розпочався новий навчальний рік.

4 вересня. В Києві відбулися правопросвітницькі акції Східноєвропейського туру Міжнародної амністії «Автобус за права людини».

Знімки фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

СУСПІЛЬСТВО

«Вони не дадуть мені спокою...»,

або Про те, як податківці дбають про інтереси держави

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ

Коли Євдокія Малова звернулася до кореспондента «Голосу України», мала вигляд аж ніяк не переможниці. Швидше — стомленої, зневіреної в усьому жінки, яка встигла збагнути всю глибину нинішньої несправедливості, але так і не змогла зрозуміти, чому ця несправедливість звалилася саме на її плечі.

— Вони не дадуть мені спокою, — бідкається фермер, — бо податківці мають відшкодувати мені збитків понад сто тисяч гривень. А хто згодиться із державної казни віддати у приватні руки такі гроші?..

Поводилися зухвало й брутально

У лютому 2000 року рішенням Зибківської сільської ради Онуфріївського району всім службовцям соціальної сфери та пенсіонерам було виділено по два гектари землі із резервного фонду терміном на чотири роки для ведення підсобного господарства. Не маючи змоги самостійно обробляти наділи (відсутність грошей, техніки, посівного матеріалу тощо), люди почали шукати, кому віддати землю в обробіток.

У заяві на ім'я прокурора Кіровоградської області (її підписали більш як п'ятдесят селян) ідеться: «У 2000 році ми звернулися до базового господарства СТОВ «Іскра» з проханням надати послуги з обробітку наших земельних ділянок. З тієї причини, що наша частка врожаю виявилася, м'яко кажучи, маленькою, ми звернулися до керівництва СФГ «Житниця — М» Маловї Є. Є. з таким самим проханням. У 2001 році вона обробила нам 50 гектарів, а в 2002-му вже 164 гектари. Треба відзначити, що наша доля в урожаї істотно зросла. Безумовно, така ситуація не могла залишитися без наслідків для керівника «Житниця — М». І вони не забарилися...»

Події розвивалися стрімко. У вересні минулого року в Зибковому з'явилися працівники управління податкової міліції ДПА в Кіровоградській області. Зважаючи на те, що проти них порушено кримінальну справу, поки триває слідство, прізвищ не називатимемо. За свідченнями селян, вони поводилися зухвало й брутально.

— Вважали, що варто їм помахати посвідченням і всі кланятимуться, — розповідає фермер Іван Половий. — А тому для них було несподіванкою, коли такого не сталося...

— Вони відверто погрожували мені, вимагаючи компромату на Малову, — каже сільський голова Наталя Александрова. — П'яні вдиралися на подвір'я, звинувачували в корупції...

А наприкінці місяця до Онуфріївського місцевого суду на бланку Державної податкової адміністрації надійшла позовна заява про повернення державі самовільно захоплених земель та незібраного врожаю, відповідачем у якій вказувалася Малова Євдокія Євстигніївна. У ній, зокрема, йшлося: «...Перевіркою встановлено, що восени 2001 року та восени 2002 року землю в кількості 164 гектари, яка належала до земель запасу, засіяла зерновими культурами гр. Малова Є. Є., мешканка с. Зибкіно Онуфріївського району, на 107,2 гектара землі в даний час росте урожай кукурудзи. Відповідно до ст. 17 Земельного кодексу України, землями державного фонду (землями запасу та землями резерву) розпоряджаються місцеві державні адміністрації. Згідно з листом відділу земельних ресурсів Онуфріївської райдержадміністрації відомо, що в 2002 році адміністрація не укладала договір на передачу в оренду землі запасу з Маловою Є. Є. З цього витікає, що Малова Є. Є. самовільно зайняла державні землі...»

Податківцям там не було чого робити

Як з'ясувалося, грізне звинувачення насправді було відвертою підтасовкою, бо основне посилання в ньому робилося на відсутність документа, якого в природі бути не могло.

Адвокат Валерій Горобець:

— Райдержадміністрація не могла укладати договір з Маловою на оренду земель запасу. По-перше — тому що раніше було прийняте рішення Зибківської сільради про надання землі в тимчасове користування працівникам соціальної сфери та пенсіонерам, і вони на чотири роки отримали право розпоряджатися нею на власний розсуд; по-друге — поняття «оренда» у цьому разі є таким, що не відповідає дійсності. Селяни віддали свої наділи на обробіток. І не Маловій, а фермерському господарству «Житниця — М». Тож про жодне самовільне захоплення землі не може бути й мови. Можна говорити лише про перевищення службових обов'язків працівниками податкової міліції, які взагалі не мали права втручатися в діяльність фермерського господарства. Адже селяни сплачують податок на землю, а фермерське господарство — фіксований податок у державну скарбницю. Тим паче що згідно з тим самим Земельним кодексом, на який посилаються податківці, у земельних спорах основною особою виступає земельний інспектор. І аж ніяк не податкова міліція. А як мені відомо, ні власник землі в особі райдержадміністрації, ні інші відповідні служби претензій до Малової не мають...

Слова адвоката підтверджуються офіційним листом за підписом голови РДА Івана Архипенка, в якому чорним по білому написано: «Районна державна адміністрація, як орган, який, згідно зі ст. 17 Земельного кодексу України, розпоряджається землями державної власності, претензій до гр. Малової Євдокії Євстигніївни, яка є відповідачем у справі за позовом Державної податкової адміністрації про повернення державі самостійно зайнятих земель та незібраного врожаю, не має».

Такої самої думки дотримується і начальник відділу земельних ресурсів РДА Дмитро Тітовський.

— Земля надана людям для ведення особистого підсобного господарства, — каже він, — і вони мають повне право обробляти її, як їм зручніше. Податківці наполягали, що Малова мала укладати договір із державним органом, але ж договори мають укладатися саме з людьми, які тимчасово цією землею володіють. Звісно, спочатку були деякі нюанси в оформленні документів на ділянки, однак, на мій погляд, у цьому вина тільки сільради і аж ніяк не Малової...

Незважаючи на вагомі аргументи, чи то спасувавши перед солідною державною установою, чи, можливо, з якоїсь іншої причини, суддя Онуфріївського місцевого суду В. Потапенко спершу підписав ухвалу, якою накладався арешт на врожай кукурудзи загальною площею 107,2 гектара.

А через два дні схаменувся і видав нову постанову, зовсім протилежного змісту. Але коліщата юриспруденції вже набрали обертів. Податківці, у свою чергу, подали апеляцію до Апеляційного суду і в такий спосіб залишили в дії вигідне їм рішення. А самі почали діяти рішуче і нахабно...

Мовою документів

Із листа селян до прокурора області:

«27.10.02 представником ДПА (прізвище випускається) та керуючим агрофірми «Дніпро-прогрес» Шашлом було організовано збирання кукурудзи з наших земельних ділянок... Факт збирання врожаю був випадково виявлений Маловою Є. Є. і на її прохання на поле прибули жителі села та сільський голова Н. Александрова. Наголошую, що ні ми, тимчасові користувачі земельних ділянок, ні Малова Є. Є. не були повідомлені про збирання врожаю.

А ось що відповів Є. Маловій в. о. прокурора області О. Левицький:

«18 жовтня 2002 року Онуфріївський місцевий суд за клопотанням УПМ ДПА наклав арешт на врожай кукурудзи на площі 107,2 га, передавши цей незібраний врожай на відповідальне зберігання представнику позивача.

У подальшому співробітники УПМ ДПА в Кіровоградській області із залученям сільськогосподарської техніки Зибківського відділення СТОВ «Аргофірма «Дніпро-прогрес» зібрали частину врожаю кукурудзи в кількості 90 тонн, але внаслідок неналежного забезпечення (охорони) врожаю з їх боку, частину, а саме 50,9 відсотка на даний час втрачено.

За даним фактом прокурором Онуфріївського району стосовно співробітників УПМ ДПА в Кіровоградській області за неналежне виконання ними покладених на них обов'язків, порушено кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 367 КК України...»

Із ухвали Апеляційного суду Кіровоградської області:

«Апеляційний суд, перевіривши законність та обгрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів апеляційної справи, вважає, що підстави для задоволеня скарги немає.

Постановляючи рішення, суд першої інстанції оцінив зміст ст. 17 Закону України «Про державну податкову службу в Україні» і дійшов висновку, що ДПА у Кіровоградській області є неналежним позивачем по даній справі, у зв'язку з чим суд запропонував представникам ДПА замінити їх належним позивачем, яким є Онуфріївська районна адміністрація, як розпорядник державної власності у галузях земельних відносин.

Отримавши відмову в заміні позивача, суд запропонував Онуфріївській райдержадміністрації вступити у справу як третя особа із самостійними вимогами на предмет спору.

Онуфріївська райдержадміністрація не виявила бажання вступити у справу як третя особа.

...Апеляційну скаргу ДПА в Кіровоградській області відхилити».

Принциповість якась однобока...

Здавалося б, можна святкувати перемогу. Однак Євдокія Малова далека від ейфорії. І її занепокоєння цілком розділяє адвокат Валерій Горобець. Він переконаний: негаразди Євдокії Малової відбуваються не так у зв'язку з її господарською діяльністю, як через особисту неприязнь до неї когось із керівників конкуруючих господарств. На його думку, її переслідування мають відверто замовницький характер. Найвірогідніший мотив — її справедлива щедрість у розрахунках з людьми — це призводить до того, що селяни разом зі своїми паями перебігають з інших господарств до неї.

Підтверджують такі припущення й слова секретаря Зибківської сільради Валентини Люліної.

— Працівники соціальної сфери віддали свою землю не лише Маловій. На території сільради — шість сільгосппідприємств. Усі документи оформляли однаково. Але претензії щодо незаконного захоплення державної землі чомусь виникли тільки до неї одної. То чому принциповість працівників податкової міліції, які прикриваються інтересами держави, така однобока?..

Страждають порядні люди

Зибківчани, з якими довелося поспілкуватися, готові носити Євдокію Малову на руках, а податківців інакше як бандитами не називають.

— Ми мало не на колінах умовляли її взяти в обробіток нашу землю, — каже пенсіонер Михайло Бабенко. — Ми ж Євдокію Євстигніївну знаємо з дитинства і довіряємо їй, як самим собі...

— У мене чоловік у господарстві «Верес» за весь свій пай отримав стільки, скільки я з півтора гектара у Малової, — каже завуч загальноосвітньої школи Зінаїда Лукашенко. — Вона і городи раніше всім нам поорала і за ціною вдвічі нижчою, ніж пропонували інші господарства...

— Вона всім допомагає чим може. У інших серед зими снігу не випросиш, а її й просити не треба, сама останнє віддасть. Школі викопала колодязь, розорала підсобну ділянку, дає харчові продукти для їдальні, на новорічні свята всі вчителі й учні мають подарунки від неї... — стверджує директор школи Зоя Глінкіна.

І перелік схвальних відгуків можна продовжувати нескінченно. Тому гірко, що страждати доводиться в основному порядним людям...

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Депутати звітуватимуть через Інтернет

Встановити зв`язок між виборцями і обранцями за допомогою інтернет-сайту спробувало Кримське відділення Всеукраїнської громадської організації Комітет виборців України.

За словами авторів сайту, ресурс створено, щоб об'єктивно висвітлювати діяльність органів місцевого самоврядування, депутатів усіх рівнів, політичних партій і об'єднань.

На сьогодні бажання співпрацювати виявили лише чотири з 99 депутатів ВР АРК, чотири політичні партії із 120 зареєстрованих на півострові та вісім районних і міських рад.

Чим пояснити таку скромність народних обранців? Можливо, контрастом між обіцяним перед виборами і реально зробленим?

Проте творці інформаційного ресурсу запевнили: на сторінках нового сайту кримчани зможуть дізнатися про роботу депутатів, отримати поради, як уникнути бюрократичних зволікань, відстояти свої конституційні права, ознайомитися з аналітичними матеріалами і журналістськими розслідуваннями, перебігом виборчих кампаній. Чи справдиться обіцяне, можна довідатися, набравши (WWW.PRO-KRYM.ORG.UA).

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

Як повідомив начальник відділу ДАІ Печерського району Києва Леонід Миколаєнко, за сім місяців цього року на столичних вулицях у ДТП травмовано 118 школярів, четверо — загинули. Тілесні ушкодження отримали і 12 дітлахів дошкільного віку, один малюк помер.

На знімку: ось так мами столиці «вчать» малечу переходити дорогу.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) по справі № 8/53 про банкрутство, постановою від 31 липня 2003 року відкрив ліквідаційну процедуру ТзОВ фірма «Сеал-С» (33000, м. Рівне, вул. Будівельників, 3).

Ліквідатором призначено Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія № 484205, 33001, м. Рівне, вул. Драгоманова, 27).

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) порушено справу № 12/137-Б про банкрутство СТОВ «ім. Чкалова» (74144, вул. Леніна, б. № 44, с. Чкалове, В. Олександрівського району, Херсонської області, код ЄДРПОУ № 03785208). Розпорядником майна призначено Запорожця Дмитра Юрійовича (м. Херсон, вул. Суворова, № 2/15, кв. 9, ліц. АА № 487833).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

19 серпня 2003 року господарським судом Львівської області винесено постанову про визнання Дочірнього підприємства «Лутек» спільного підприємства «Утек» у формі товариства з обмеженою відповідальністю (79053: м. Львів, вул. В. Великого, 18; код ЄДРПОУ 23270417) банкрутом та про відкриття ліквідаційної процедури.

Ліквідатором ДП «Лутек» (справа № 6/210-8/122) призначено арбітражного керуючого Сувалу О. М. (ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України АА № 250475 від 22.04.2002 року, який проживає за адресою м. Мостиська, вул. В. Івасюка, 6/18).

Постановою Господарського суду Чернігівської області (14000, м. Чернігів, пр. Миру, 20) від 01.10.2002 р. у справі № 4/91Б підприємство «Турбота» Всеукраїнської громадської організації «Союз організацій інвалідів України» код ЄДРПОУ 30330265 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Черевяк Віктора Васильовича (ліцензія АА № 487821 від 06.05.2003 року, 17500, м. Прилуки, вул. Гімназична, 94, тел. факс: (04637) 3-13-99).

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою суду від 28.07.2003 року порушив справу № 08/3407 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Агроінвест — ЛТД» (19000 Черкаська область, м. Канів, вул. Г. Дніпра 1-а, р/р 26000456472001 в ЧФКБ «Приватбанк» в м. Каневі, МФО 354347, код ЄДРПОУ 14209494).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Занька Миколу Миколайовича м. Черкаси, вул. Г. Дніпра, 81, кв.409, тел. 54-18-76.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

***ТОВ «Інтермекс-Бізнес»** ЗКПО 32208727, зареєстроване Печерською районною в місті Києві державною адміністрацією 22 жовтня 2002 року за № 34544, повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня оголошення за адресою: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, буд. 38-Б, к. 8. Тел.: 238-66-76.*

*Товариство з обмеженою відповідальністю **«Покріврембуд»** ЗКПО 25588218 припиняє свою виробничу діяльність в зв'язку з ліквідацією. Претензії приймаються в місячний термін по телефону: 203-95-78.*

*Товариство з обмеженою відповідальністю **«Декалог»**, код ЄДРПУО 30781804, сповіщає про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 01133, м. Київ, Івана Кудрі, 30.*

Ліквідаційна комісія.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) ухвалою від 28 липня 2003 р. поновлено провадження у справі № 2/66-Б про визнання банкрутом боржника —відкритого сільськогосподарського акціонерного товариства «Зоря» м. Старокостянтинів Хмельницької області, пров. Мануїльського, 10. Код № 00387335, розрахунковий рахунок № 26005757 в Хмельницькій обласній Дирекції АППБ «Аваль», МФО 315966. Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Попадюка Олександра Феодосійовича, м. Старокостянтинів, вул. Миру, 3/20, кв.14, ліцензія № 250190 серія А-А від 10.01.2002 р.).

Всі заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

До уваги акціонерів ЗАТ «Подільське борошно»

Рада директорів ЗАТ «Подільське борошно» повідомляє про скликання позачергових загальних зборів акціонерів Товариства, які відбудуться «22» жовтня 2003 року об 11 годині 00 хвилині за адресою: м. Львів, вул. Хлібна, 2.

Порядок денний зборів:

1. Зміни в персональному складі Товариства.

Реєстрація учасників зборів буде здійснюватись «22» жовтня 2003 року з 10 год. 00 хв. до 10 год. 45 хв. за місцем проведення зборів.

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

— документ що посвідчує особу;

— довіреність на право участі у зборах (для представників акціонерів).

Будь-який з акціонерів Товариства має право вносити свої пропозиції щодо порядку денного загальних зборів не пізніше як за 30 днів до їх скликання.

Телефон для довідок (04344) 37751.

*Товариство з обмеженою відповідальністю **«Рубикон»**, код ЄДРПУО 30781605, сповіщає про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за адресою: 01014, м. Київ, вул. Івана Кудрі, 30.*

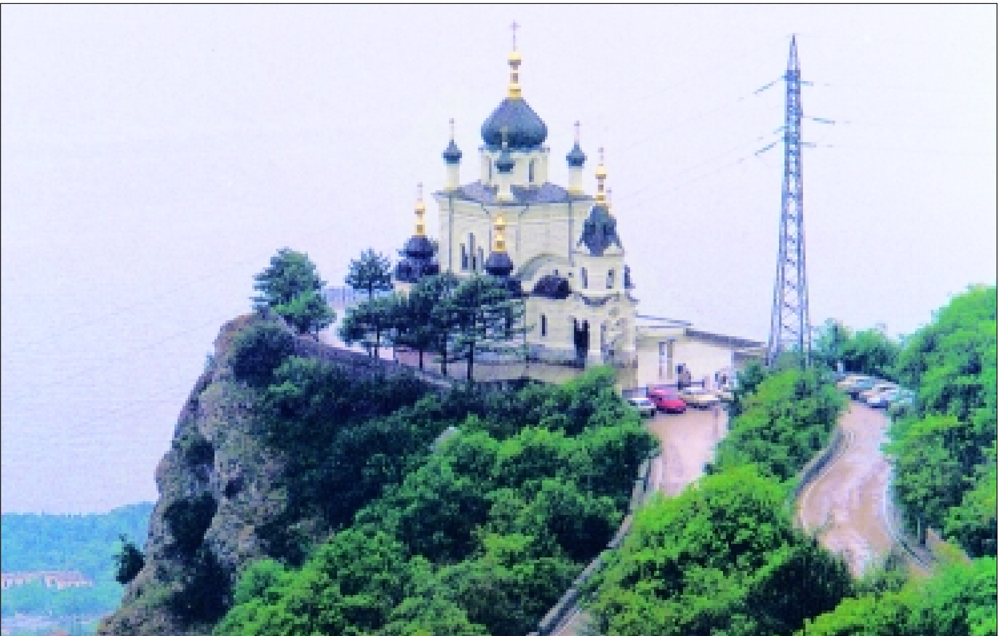
Ліквідаційна комісія.

ДАЛІ БУДЕ

Кам’яна мелодія Криму

Коли машина з водієм, який схвильовано жестикулює, стрімко вилітає з-за чергового повороту кримського серпантину, ти бачиш те, що змушує забути про небезпеку звалитися в прірву, — безкрайню синю гладь. Забуто всі домашні турботи, забуто ніч у плацкарті, ціну за таксі (75 грн. із Севастополя до Фороса). Попереду — море. І з легкою посмішкою пригадуються плакати (так і хочеться сказати баннери) вздовж дороги з грізними написами: «Кордони Батьківщини священні!!!» , «Захист кордону — справа всенародна!!!». Одразу уявляєш весь народ (чи, принаймні, значну його частину), який пильно стежить вздовж контрольно-слідової смуги. Т-с-с! Шпигун повзе! Так повіяло рідним радянським духом. Ну та добре, приїхали. Форос.

Передусім погляд привертає церква «Воскресіння Христового», розташована на такій висоті, що здається сірниковим будиночком. Зведено храм 1892 року на Червоній скелі (висота 400 метрів над рівнем моря) в пам’ять про «чудесний» порятунок імператора Олександра III і його родини під час терористичного акту (катастрофи поїзда під Борками в Харківській губернії 17 жовтня 1888 року). Гроші на будівництво дав власник маєтку Форос Кузнецов, проект академіка Чагіна.

Увесь Форос — шість п’ятиповерхівок, кілька приватних будинків, ринки і магазини. І туристи... Дуже багато росіян (стрічалися навіть з Мурманська), наших теж вистачає. Відпочили після дороги, почали жити. Ціни... як ціни. Подекуди вищі за київські, в інших місцях такі самі. Помідори — 1—1,5 грн., картопля — 1,5, персики і сливи — 3,5—4 гривні. У ціні червона солодка цибуля — 6—7 гривень. Вразила ціна за кілограм гречки (її знайшли тільки в одному магазині) — 6,4 гривні. Пережитки минулого, гмукнули ми. Узагалі круп небагато. Продавці вочевидь не розраховували на туриста, який готуватиме сам. Під час відпочинку знайшли кафе, де за 15 гривень можна непогано пообідати. До того ж майже завжди були вільні місця.

Скрізь оголошення про здачу чого завгодно. Порадувала вілла з яхтою поблизу Фороса. Про ціну не запитали, вочевидь не по кишені.

До речі, за три кілометри на захід від Фороса, на мисі Сарич, встановлено маяк, що нагадує шахову туру. Це найпівденніше місце Криму, України, всієї європейської частини СНД — 44°23’ північної широти.

Вина на розлив. Це окрема сага. Їх багато, різних заводів (домашніх немає!) за різною ціною. Вслухайтеся в музику назв: «Чорний полковник», «Білий мускат червоного каменю», «Чорний доктор». Найдешевше з того, що можна пити, — 12 гривень за літр. Найдорожче — 35.

З морем повезло, вода була тепла і практично без медуз. Трохи спантеличили фороські пляжі. Камінь, галька. Тому потрібно мати пляжне взуття, бо ноги на камінні збивали дуже часто.

У Форосі, як і у великому місті, дістати можна майже все. Тут і сувенірний ряд довжиною в пів-Андріївського, і пляжні речі — від маски до килимка, і холодне пиво будь-яких сортів, і фіги-фініки усякі. А головне (що дуже зручно), усе розташовано дуже компактно.

А який тут парк! Один із кращих у Криму. Загальна площа — 70 гектарів, із них 30 під культурними насадженнями. У парку росте понад 200 видів і форм дерев і чагарників, серед яких багато екзотичних порід: субтропічні — сосни алепська, італійська, ялиця грецька, кедри: атласький, гімалайський, ліванський, кипариси: арізонський, португальський, мушмула, олеандр, пальма, магнолія та інші. У середній частині парку, що вище центральної алеї, найприкметніше місце — «Райський куточок» із шістьма озерами і ставками. Озера побудовано на різних рівнях і з’єднано протоками в єдиний каскад з мініатюрними водоспадами. Вище озер — гай з 50 столітніх кипарисів і гай ліванських кедрів, що сягають висоти 20 метрів.

Коли під час заходу сонця сідаєш на величезний валун, що наполовину у воді, і в руці у тебе келих смачного вина, а фарби сонця, що заходить, зливаються зі звуками флейти — такої миті найкраще розумієш, що ти у Форосі, і це добре.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.
Фото автора.

Мистецтво, якому ніде не вчать

Десь у четвертому чи п’ятому класі на уроці російської мови Петро ШЕВЕРДІН на обкладинці підручника намалював смішну сценку зі шкільного життя й підсунув свою роботу сусідові по парті. Коли малюнок обійшов майже весь клас, уже ніхто не міг утриматися від сміху, і урок було зірвано. Петра вигнали з класу і викликали до школи батьків.

Після того випадку Петра, як мовиться, прорвало. Він почав створювати просто анекдотичні сюжети із шкільного життя, усвідомивши, що таким чином смішить, розважає однокласників, забавляється сам і, найголовніше, — змушує поважати свій талант навіть прискіпливих учителів. Те, що він малює найкраще за всіх у школі, його не «гріло». Цікавила реакція людей на свою творчість. Причому не просто емоції — «ой, як чудово!», а те, які думки пробуджує сюжет малюнка.

Він таким залишився донині. Покаже малюнок і мовчить, чекає. Не на похвалу, не на критику, а на те, як сприймає людина його думки, ідею, тему. Чи зрозумілий він як автор? Мистецтву карикатури ніде не вчать. Це дар Божий. Це стан душі. У Петра Шевердіна все це є, варто лише поглянути на його роботи.

Загалом, критичний погляд на життя більше властивий людям раціональним, відлюдкуватим, невдоволеним долею. Петро — зовсім інша людина. Він товариський, добрий, м’який, чуйний, часом дуже сором’язливий. А його довірливість, гадаю, заслуговує стати сюжетом однієї з власних карикатур. Наприклад, його стільки разів обманювали з винагородою за виконану роботу, що просто прикро за хлопця. Але зло в душі художника не проростає. В його карикатурах більше гумору, ніж сатири. І цим він цікавий. Його малюнки органічні й небагатослівні. Штрих, погляд, деталь.

Я б сказала так: на папері Петро зображує те, що не може сказати словами, вчинками. Осмислена реакція художника на події і явища життя в його розумінні — це боротьба з тим, що йому не подобається або неприємне, нагадування всім нам, що такі речі існують і вони на нашій совісті.

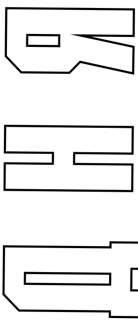
Петра приваблює різна тематика — соціальна, політична, екологічна. Він робить ілюстрації до художніх та історичних книг, його роботи супроводжують матеріали місцевих журналістів. Причому ці малюнки завжди багатогранні й багатозначні. Варто лише розповісти сюжет Петрові, як він одразу починає малювати, вигадувати образ. Йому б видати свою книгу, зібравши в ній усі свої карикатури. Але скромний Шевердін на це відповідає так: «Я не власник...»

Алла АНТИПОВА.
Мал. Петра ШЕВЕРДІНА.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1913 р. Народився архітектор Микола Шило. ■ 1936 р. У Радянському Союзі встановлено звання «Народний артист СРСР». Серед перших удостоєних — Марія Литвиненко-Вольгемут і Панас Саксаганський. ■ 1946 р. Прийнято постанову про створення у Львові інституту прикладного і декоративного мистецтва. ■ 1956 р. Указом Президії Верховної Ради СРСР встановлено міжнародну Ленінську премію «За зміцнення миру між народами». ■ 1991 р. Генерал Джохар Дудаєв проголосив незалежність Чечні. ■ 1991 р. СРСР визнав незалежність Литви, Латвії та Естонії.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ з 8 по 14 вересня 2003 року

Тиждень буде напружений, ви відчуєте роздратування від тиску з боку людей і обставин. Можливо, доведеться змінити плани. Проблеми можуть бути з транспортом і засобами передачі інформації.

ОВЕН. Поїздка, яку ви давно планували, не відбудеться або її перенесуть. А можливо, вас поставлять перед фактом і ви кудись поїдете. Будете дуже прямолінійні й нестримані, відстоюючи свою думку серед колег, родичів або сусідів, з ними можуть виникнути сварки або конфлікти.

ТЕЛЕЦЬ. Якщо ваші любовні стосунки зайшли в глухий кут, вам потрібно позбутися перешкод, які ви самі створили і які ускладнюють ваші взаємини. Можливо, доведеться вирішувати фінансові питання, і там, де справа стосується ваших власних грошей, відстоюватимете кожну копійку. Можете опинитися в ситуації, коли доведеться вимагати свої гроші.

БЛИЗНЮКИ. Вам належить розв’язати цілий комплекс домашніх проблем, всі вони вже назріли, і відкладення їх вирішення може спричинити серйозні проблеми. Якщо ви розраховуєте на партнера, то він не зможе вам допомогти, вся відповідальність ляже на вас.

РАК. На початку тижня опинитеся в ситуації, коли доведеться приймати рішення під впливом обставин, ваші дії будуть обмеженими або не збігатимуться з бажаннями. Необхідно бути дуже уважними і зосередженими, через вашу необережність можуть статися поломки і несправності, а ті технічні проблеми, про які ви знаєте, необхідно усунути.

ЛЕВ. Доведеться багато попрацювати заради досягнення однієї мети, одного заповітного бажання. Потрібно виявити наполегливість і завзятість, щоб отримати хоч якийсь результат, але якщо ви втратите витримку, ризикуєте роздути конфлікт з друзями чи з групою однодумців. Ваші друзі можуть залучити вас до своїх сімейних проблем, а ви їх — до своїх.

ДІВА. Будете зайняті облаштуванням свого життя, проблемами, пов’язаними з роботою, кар’єрою або початком самостійної діяльності. І якщо виникне ситуація, коли треба буде докласти сил, щоб утримати своє становище і репутацію, відстояти самостійність, намагайтеся не доводити справу до конфлікту з батьками або з керівництвом.

ТЕРЕЗИ. Ваш внутрішній психологічний стан залежить від того, про що ви нині думаєте, що вас непокоїть, у чому відчуваєте себе невпевнено, у чому сумніваєтеся і чого боїтеся. Особливо гостро переживатимете за тих, хто далеко і від кого залежить ваш успіх або становище на роботі. Вам стане легше, якщо остаточно вирішите питання, що вас хвилює.

СКОРПІОН. Лише завдяки наполегливості й бійцівським якостям зможете відстояти свої стосунки і становище в колі друзів і однодумців. Цього тижня стосунки з деякими людьми або організаціями будуть гострі. Можете перервати їх або розірвати якийсь договір, щоб отримати нові перспективи і надію.

СТРІЛЕЦЬ. Можливо, будете налаштовані агресивно, мимоволі шукатимете суперника і знайдете його, може виникнути конфлікт. Доведеться розпочати якісь судові розгляди, є імовірність зіткнення з енергійним і досвідченим супротивником. У вас є лише один спосіб уникнути прикрощів — будьте доброзичливі або хоча б стримані у стосунках із оточенням.

КОЗЕРІГ. Якщо хочете отримати результат і не втратити перспективу, працюйте. Але не дуже захоплюйтеся, від перенапруження можете відчути фізичну слабість і втрату сил. Будьте уважні, працюючи з інструментами і обладнанням, особливо з несправними. Не вплутуйтеся в суперечки і конфлікти з колегами. Можливі проблеми через далеке або тривале відрядження.

ВОДОЛІЙ. Можете абсолютно несвідомо привернути до себе увагу ексцентричною або зухвалою поведінкою. Добре, якщо хтось поряд підкаже вам, і ви візьмете це до уваги, інакше відштовхнете від себе хороших людей. Під час спілкування з дітьми і коханим можете зіпсувати стосунки необережним словом або вчинком.

РИБИ. Будете дратівливіші, ніж звичайно, вам не подобатиметься поведінка чоловіка або його родичів. Те, що ви раніше могли їм вибачити, нині буде для вас принциповим. Сварка або конфлікт можуть стати перешкодою для подальших, довірчих стосунків. Ситуація у вашому домі також не задовольнятиме вас — вам захочеться або поїхати далеко і надовго, або зробити перепланування вдома.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Хто цілий рік байдикує, той навіть у вересні голодує

6 вересня — Євтихія. Дощовий день — погожа осінь і щедрий врожай наступного року.

7 вересня — Варфоломія. Закінчують збирання врожаю білих грибів і починають ранню сівбу озимини.

10 вересня — Мусія. Настає дубовий падолист, а якщо листя ще міцно тримається, то зима буде люта.

11 вересня — Усікновення, Головосіки Іоанна Хрестителя. Цього дня не працюють, не можна сікти ножем чи сокирою будь-які круглі овочі. Це період останніх гроз. Якщо чути грім, то має бути довга і тепла осінь.

Прикмети вересня

■ Миші риють нори із входом на південь — зима буде сувора.

■ Бабине літо непогідне — осінь суха.

■ Калина рано зачервоніла — на ранню й люту зиму.

■ Якщо під час вечірнього доїння вим’я у корови затверділо — наступного дня буде похолодання.

■ Якщо в дощову ніч сова часто пугикає — завтра буде добра погода.

Голос України

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Ціна договірна

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955.
Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311163. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» (on-line) за адресою: www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

